உ

கடவுள் துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சபாநர்தர்பேரில்

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனை.

இவை.

நெல்லாத்தூர்.

P. இராஜகோபால் நாயுடவர்கள்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை–சூளை.

பு. முனிசாமி நாயுடு

அண்டு பிரதர் அவர்களது,

சங்கநிதிவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை] 1927 [அணா-4.

முக்கியகவனிப்பு.

கீழ்கண்ட புஸ்தகமும் இன்னும் இதரபுஸ்தகங்கள் தேவையானவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதினால் வீ. பீ. தபால் மூலியமாய் அனுப்பப்படும் தபால் சார்ஜ் பிரத்யேகம்.

	ரூ.	அ.
தேவேந்திரனுத் மாயாஜால வினோதம்-2000 சேர்ந்தது	1	0
மதிமோசக்களஞ்சியம்	1	0
மேற்படி 2-ம் பாகம்	1	0
மாண்ட ரகசிய சாஸ்திரம்	1	0
மனோவசிய சாஸ்திரம்	1	8
ஆகாயப்புளுகன்	0	6
திடீர்ப்புளுகன்	0	6
ரூபாவதி அல்லது சிதம்பர சாமியார்	12	0
ஸ்ரீகிருஷ்ணுஷ்ட கலியாணம்	1	0
மாதர் மநுதர்ம நூல்	0	6
ஆனந்தமனோகரி	0	10
சிவவிஷ்ணுக்ஷேத்திரவிளக்கம்	1	4
நாலாயிர திவ்யபிரபந்ததிரட்டு	0	8
வண்ணத்திரட்டு இலக்கணத் துடன்	0	8
தலைவாக்கி அபூர்வசிந்தாமணி	1	0
ஆங்கிலபோதகன்	2	0
சம்பூர்ணராமநாடகம் 12-பாகம்	2	0
நாஞ்ஜீவவாத கட்டளை	0	8
வான்மீகர் ஆருட சாஸ்திரம்	0	4
கட்டளைக்கொத்து	1	0
மேற்படி கிளேஸ்	1	8
போகமுனிவர் அருளிச்செய்த சப்தகாண்டம்-7000-பாடல்	4	0
பகவத்கீதை வசனம்	1	8
திருக்குறல்-மூலம்	0	6
கந்தப்புராணச்சுருக்கம்	0	8
பெரியபுராணவசனம்	1	4
திருவிளையாடல்புராணவசனம்	1	4
கோயிற்புராண வுரை	1	4
சேது புராணம்	2	8
வில்லிபுத்தூரார் பாரதம்	3	8

	ரூ.	அ.
வைத்திய மூலிகைஅகராதி	1	0
வைத்தியசாரசங்கிரகம்	1	4
அராபிக்கதை	2	8
விக்கிரமாதித்தன் கதை திக்கு பெரியயெழுத்து	2	8
திருப்போரூர் சன்னதிமுறை	0	12
மேற்படி கிளேஸ்	1	0
திருத்தணிகை சன்னதிமுறை	0	12
ஆதிபர்வம் தனி	1	8
ஆத்மபுராணவசனம்	8	0
ஆனந்தராமாயணம்	6	0
கம்பராமாயணவசனம் 2-வால்யம் படத்துடன்	8	10
ஷை மட்டம் ஒரேகட்டடம்	4	8
கெருடபுராண வசனம்	0	6
சாணந்தகணேசபுராணம்	0	2
சிவராத்திரிபுராணவசனம்	0	6
ஸ்ரீகாளஅத்திபுராண வசனம்	0	6
தேவிபாகவதவசனம்	9	0
அனுமந்தபராக்கிரமம்	1	8
சிவபராக்கிரமம்	1	8
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்	2	0
தேவிபராக்கிரமம்	1	4
ஸ்ரீராமபராக்கிரமம்	0	6
நாலடியார்	1	8
மஸ்தான்சாயபு பாடல்	1	4
வன்னியபுராணம்மூலம்-உரை	1	8
விநோதமஞ்சரி ரப்பு	1	8
விநாயகபுராணவசனம்	5	0
விராடபர்வம தனி	1	8
திருவாய்மொழி	2	8
திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரீஸ்வரர் பேரில் இலிங்கப்பதிகம்	0	1
திருவரங்கச்சன்னதிமுறை	0	4

எமது விலாசம்:—

P. M. N. & BROTHER

பு. இராஜு நாயுடு அவர்களது,

சந்திரிகை விளக்கம் பிரஸ்,

சூளை மதராஸ்.

உ

கடவுள் துணை.

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம்.

சீர்தருகாவிரி திகழ் சோழநாட்டில் அடியார்க் கருள்செய்யும் பொருட்டு பரமசிவம் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிராநின்றஸ்தலங்களுள் ஒன்றாகியதிருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்துஞானப்பாலுண்டருளியமகாக்ஷேத்திரமாகிய சீர்காழியில் வீற்றிருக்கின்ற தோணியப்பருக்குவாச்சிபத்தொண்டுசெய்யும் பேறுபெற்ற குலத்திற்றோன்றித் தாண்டவனென்கிற பேர்பெற்றுச்சிவநேசத்துடன் வளர்ந்து வருகையில் முன்வினையினால் கர்மவியாதியொன்று சம்பவிக்க அதனால்தங்கள்குலத்துக்குரியதாகியதொழில் கற்றுக்கொள்வதற்கில்லாமல்காலந்தோறும்ஆலயத்துக்குப்போய்ப் பிரமபுரீசரையுந் திருநிலை நாயகியையும் தோணியப்பரையும் பயபக்தியுடன் தரிசனஞ்செய்தும், மற்றகாலங்களில் அந்தசிவாலயத் தொண்டு செய்கின்றவராய்ச் சிவநேசத்துடன் சிவநாம கீர்த்தனம் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒருதாசிவீட்டுக்குப்போய் அந்தஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார் அவள்சுற்றத்தாருக்குப்இவர்சுற்றத்தாருக்கும் அந்நியோந்நிய மின்மையால் அவள் வீட்டுக்குப்போகிறது சம்மதியில்லாமல் அவரிடத்தில் வெறுப்புற்றுஆதரணைசெய்யாமலிருந்தார்கள் அப்படியிருக்கையில்ஒருநாள்மிகவும், மனவருத்தமடைந்து சிவாலயத்திற்போய்ச் சுவாமியையும் அம்மையையும் தரிசித்துத் தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்துபசியினால் சரீரத்தளர்ச்சியுண்டாகச் சோகத்துடன் வாகனகிடங்குக்குள்போய்ப்படுத்துக்கொண்டு சிவத்தியானத்துடனே நித்திரை செய்துவிட்டார் அது அந்தக்கோயில் ஸ்தானிகருக்குத் தெரியாமையால் அர்த்தஜாமமானவுடன் கோயிற்றிருக் காப்பிட்டுக்கொண்டுபோய்விட்டார்கள்.

அவர்கள் போய்விட்டபின்பு சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் நித்திரைநீங்கி எழுந்து மெய்ப்பிணியினாலும பசிப்பிணியினாலும் வருந்தித்தோணியப்பரைத் தோத்திரஞ்செய்தார் உயிருக்குயிரா யெங்கும் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவம் அன்பனதுவருத்தத்தைத்திருவுளங்கொண்டு தம்மிடப்பாகத் துமையவளைப் பார்த்தருள, அந்தக்குறி

ப்பையுணர்ந்துகொண்டு சகல வுயிர்களையும்பெற்றவளாகியஉமையவள்கிருபைகூர்ந்து அந்தக்கோயில்பெரிய குருக்களுடையபத்துவயதுள்ள குமாரத்தியைப்போல்வந்துவிசனப்படுகிறவரைப்பார்த்து நீயேன் இப்படிவிசனப்படுகிறாயென்ன.

தாயே நான் பூர்வம்என்னபாவஞ்செய்தேனோ தொலையாதகர்மவியாதிசம்பவிக்க அதனால் வருத்தப்படுகிறதுமன்றி வறுமைநோயென்பதொன்று நேரிட்டதனாலும் வருந்துகின்றேனென்று சொன்னார், அதைக்கேட்டு நீவிசனப்படவேண்டாம்-உனக்கு சம்பவித்திருக்கிற வியாதியும் வறுமையும் நீங்கி நீசௌக்கிய மடைவதற்குநானொரு உபாயஞ் சொல்லுகின்றேன், ஆனாலிப்போஉனக்குமிகுந்தபசியுண்டாயிருப்பதுபோற்காணுகின்றது, அந்தப்பசிதீரஅன்னங்கொடுக்கிறேன் சாப்பிடென்றுகோயில் அன்னம்வட்டகையுடன்கொடுக்கவாங்கிப்புசித்துப்பசிதீர்ந்தவுடனென்தாயே இந்தவியாதிநீங்கத்தக்கவகையெதுவோ அதனைச்சொல்லவேண்டுமெனக்கோயில்குருக்கள்குமாரத்திபோல் வந்திருக்கும் பார்வதியார் நீ சிதம்பரத்திற்குப்போய்ச் சபாநாதரைப்பாடினால்இந்தவியாதிநீங்கிசௌக்கியமடையலாம் இதுதான் உபாயமென்றுசொல்ல.

எனக்குப்பாடத்தெரியாதே நானென்னென்று பாடுவேனென்று சொன்னார், நீ அதைகுறித்துயோசிக்கவேண்டியதில்லை சிற்சபைக்கெதிரில்நின்று தரிசிக்கும்போது அங்குதரிசனத்திற்குவந்திருக்குந்திருக்கூட்டத்தாராலேஎன்னசொல் உண்டாகிறதோ அந்தசொல்லைமுதலாக வைத்துக்கொண்டு பாடத்தொடங்கினால் சபாநாதர் கிருபையினாலேபாடவாக்குண்டாமென்றுசொல்லி உமையவள்ஒருஜோதியாக மறைந்துவிட்டாள், அப்படிமறைந்துவிடவே அச்சமுமிகுந்துயரமுங்கொண்டுஎன் ஞாபகத்திலேகுருக்கள் குமாரத்தியென்றுநினைத்திருந்தேனே, உலோகமாதாவாகியபார்வதியாரென்றுதெரிந்துகொள்ளாதபாவியானேனே இவ்வளவெல்லாங்கட்டளையிட்டருளியஎன்தாய் தன்னுடைய உண்மையைத்தெரிவித்துஎனக்குநேரிட்டிருக்கிறவியாதியையுமிப்போதேதீர்த்துவிடலாகாதா சிதம்பரத்துக்குப்போகும்படி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமா ஆனால்திருவுளம்பாங்கெப்படியோ அதுயாராலறியத்தக்கது, ஒருவராலும்அறியத்தக்கதல்லவென்று எண்ணிக்கொண்டு அதுமுதல்நித்திரைசெய்யாமல்திருநிலையாகிய சந்நிதிக்கெதிரில்வந்துதோத்திரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார், அப்படியிருக்கையிலுதயகாலமானதால் ஸ்தானிகர் முதலான

வர்கள்போய்த்திருக்காப்புநீக்கி உள்ளேசென்றுஅம்மைசந்நிதியில் நிற்பவரை நோக்கிச் சமீபத்தில்வந்து நீஇங்கேஎப்படிவந்தாய் உன்னைஉன்வீட்டார் தேடுகின்றார்களே யென்றுவினவ தான் வந்ததும் தனக்குக்கிடைத்தநன்மையையுஞ்சொல்ல அவர்கள்கேள்விப்பட்டுக் குருக்கள் வீட்டிலிருந்தவட்டகையவரிடத்தி லிருப்பதைக்கண்டதுமன்றி அவர் முகத்தில் ஒருதேஜசு விளங்கியிருப்பதையும்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அன்றுமுதல் முன்போல் தாண்டவனென்றுஅழைக்கமனம்ஒவ்வாமல் முத்துத்தாண்டவனென்றுஉபசாரமாக அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அப்பால் திருவிலையாகியஉத்தாரப்படிபொழுதுவிடிந்தவுடனே புறப்பட்டுச்சிதம்பரத்திற்குப்போனார் அப்படிபோனவர் தில்லையெல்லையைக்கண்டமாத்திரத்தில் சாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்தெழுந்துதோத்திரஞ்செய்து உள்ளேபோய் வீதிப்பிரதக்ஷணஞ்செய்துதில்லைமூவாயிரவர்வாசஞ்செய்யும் வீதியையும்வணங்கி ஆலயத்திற்குட்சென்றுசிவகங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்துநித்தியாநுஷ்டானவிதிகளைமுடித்துக்கொண்டு ஈரவுடையுடன்சென்று சந்நிதானத்தில் அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து எழுந்து துதித்துஅன்பின்மிகுதியால் மனமுருகிப் புளகமடைந்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகும்படிபரவசப்பட்டு நிற்கையில் நடேசமூர்த்தியின் றிருவருளால்தரிசனத்திற்குவந்திருப்பவர்களில் ஒருவாக்குண்டாக அதனைப்பல்லவியாகவைத்துக்கொண்டு ஒருகீர்த்தனம்பாடித் தோத்திரஞ்செய்தார்.

அதாவது(பூலோககைலாசகிரி சிதம்பரம்)என்று தோத்திரஞ்செய்வதைக் கேட்டருளிச்சபாநாதர் திருவுளத்திற்களிகூர்ந்துஅவருக்கிருந்த வியாதியெல்லாம் நீங்கும்படிகடாட்சித்துஐந்துபொன்பணம்பஞ்சாக்ஷரப்படியின்மேல்வைத்து எடுத்துக்கொள்ளும்படிகட்டளையிட்டருளினார் அந்தக்கட்டளையைமறுக்க அஞ்சுபணத்தையெடுத்துக்கொண்டு தமக்குநேரிட்டிருந்த தீராப்பிணி தீரும்படி ஆனந்தநடேசமூர்த்தி கடாட்சித்தருளிய திருவருளின் பெருமையையெண்ணியெண்ணிக் களிப்படைந்தபின்பும் பலமுறை அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கத்துடன்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்தபிரியாவிடைபெற்றுக்கொண்டு சீர்காழிக்குப்போய் அன்றுமுதல் தினந்தோறும் சபைக்குவந்து அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் என் சொல்தம்முடைய செவிக்குக்கேள்வியாகின்றதோ அதையேபல்லவியாகவைத்துக்கொண்டுகீர்த்தனமாவது பதமாவதுபாடிச்சிதம்பரேஸ்வரர்கட்டளையிட்டருளுகின்ற பணமும்பெற்றுக்கொள்ளுகின்

றவர், ஒருநாள் சிற்சபைக்கெதிரில்வந்து நிற்கும்போது சபாநாதர்
கட்டளையினலங்குத்தரிசிக்கின்றதொண்டர்கள் யாதொன்றும்பே
சாமலிருந்தார்கள், அப்போது(போகாதேநெஞ்சேயென்று)ஒருகீர்
த்தனம்பாடிக்கட்டளைப்பிரகாரம்பஞ்சாட்சரப்படியில்வைத்த பண
த்தைப்பெற்றுக்கொண்டுசீர்காழிக்குச்சென்றார் இவ்வாறுநடந்துவ
ருகையில் ஒருநாள்பழையபடிசீர்காழியிலிருந்து புறப்பட்டுச்சிதம்ப
ரந்தரிசனத்துக்கு வருகையில் கொள்ளிடமென்னும்நதியில் அதி
கப்பிரவாகம் ஒருவரும்போகக்கூடாமையாகவிருக்கவே சபாநாத
ரைத்தரிசிப்பதற் கில்லையேயென்னும் ஏக்கங்கொண்டுகொள்ளிடக்க
ரைமேல்நின்று (காணாமல்வீணிலே) காலங்கழித்தேனேயென்று(ஒ
ருகீர்த்தனம்பாடினார் அந்தகீர்த்தனத்தைக்கேட்டருளிச்சபாநாதர்
திருவுளத்திற் கிருபைகூர்ந்து பிரவாகம்விலங்கக் கட்டளையிட்டருள
அந்தநதியைக்கடந்து வருபவர் மனங்களிப்பினால் தரிசனஞ் செய்
வேனேயென்றஒரு கீர்த்தனம்பாடினார் பின்புசிற்சபையில்வந்து ச
பேசனைக்கண்டவுடன் (கண்டபின் கண்குளிர்ந்தேனென்று ஒருகீர்
த்தனம்பாடினார் அதன்பின்பு ஒருநாள்வரும்போது மார்க்கத்தில
தம்மைச்சர்பந்தீண்ட அதற்கு (அருமருந்தென்கிற ஒருகீர்த்தனம்
பாடினார். பாடியவுடன் விஷமிறங்கிற்று இவ்வாறுசபாநாதர்பேரில்
அநேககீர்த்தனங்களும் பதங்களும்பாடித் தோத்திரஞ் செய்து
கொண்டிருந்து சபாநாதரதுகிருபையினால் அநேகமகத்துவம்விளங்
கப்பெற்றுகடைசிநாளில் (மாணிக்கவாசகர்பேரெனக்குத்தரவல்லா
யோவறியேன்) என்கிற கீர்த்தனம்பாடும்போது சிற்சபையில் ஒரு
ஜோதியுண்டாக அந்தசோதியில் விவேகத்துடன் கலந்துவிட்டார்.

சபாநாதர் துணை

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

சபாநாதர்பேரில்.

முத்துத்தாண்டவர்பாடியருளிய

கீர்த்தனம்-பதம்-இவைகளின்-அகராதி.

கீர்த்தனம்	பக்கம்.	கீர்த்தனம்	பக்கம்.	கீர்த்தனம்.	பக்கம்
ஹராஹரசிவ	௩௨	கண்டபோ	௪௰	தெருவில்	௫௨
அப்படி	௪௬	கலந்துகொ	௪௩	தேடித்திரி	௪௰
அம்பர	௧௩	கனவிலுமற	௫௧	தேனார்மொ	௪௫
அம்பலவாணர்	௨௨	கனவுகண்	௫௩	தோத்திரஞ்	௩-
அருமருந்	௩௧	காணமுத்தி	௩௨	நடனங்கண்	௧௨
அவனேதேவ	௩௫	காணாமலிரு	௧௯	நடிப்பவ	௨௯
அழைத்துவா	௪௮	காணாமல்வீ	௨௯	நானேமுழு	௨௩
ஆசைதீரவே	௪௮	கெட்டுப்	௪௧	நானேறவி	௩௮
ஆடிக்கொண்	௧௮	சந்ததமுன்	௧௫	நிருத்தஞ்செய்	௨௮
ஆடியபாதா	௧௯	சபையில்	௫௨	நிர்த்தமிடுந்	௩௯
ஆடியவேடிக்	௨௪	சம்போசங்	௧௯	நினைத்துக்	௫௫
ஆடினதெப்ப	௧௮	சுரசமிப்படி	௧௭	நீதயவாயெ	௧௩
ஆட்டுக்காலை	௨௧	சாமிகிரச	௨௨	நேசமேன	௫௰
ஆராராசை	௨௨	சிதம்பரமே	௩௮	பாததரி	௧௭
ஆநந்தத்	௨௮	சித்தரின்	௧௯	பிரிந்தாலும்	௫௫
இனிசுமக்க	௪௨	சிவசிதம்பர	௪௧	பூலோககயி	௯
இன்னம்பிற	௪௩	சிவந்தமத்த	௩௫	பேசவுமொ	௧௯
ஈசனே	௧௩	சிவனேமற	௩௬	பேசாதே	௩௭
உனைநம்பி	௪௪	சிற்சபை	௧௨	மறவாதிரு	௩௯
உன்பாத	௧௫	சுந்தரகுஞ்	௩௪	மனதறியா	௫௭
எத்தனைத்த	௫௬	சேவிக்கவேண்	௰	மனதினி	௫௪
உன்னையென	௧௪	சொல்லவாரா	௫௩	மனமுழு	௫௮
என்றுசென	௩௧	தனித்திருந்	௫௧	மாணிக்கவா	௪௪
ஏசல்	௪௬	தீர்த்தமுதன்	௧௧	மாயவித்தை	௨௰
ஏனோவம்	௫௰	தூக்கியபாத	௩௪	மையல்மிக	௫௪
ஐயனேநட	௨௩	தெண்டனிட்	௫௭	யார்க்குத்	௩௩
கண்டபின்	௩௰	தெரிசனஞ்	௧௰	வருவாரவரு	௪௫
கண்டவர்வி	௧௭	தெரிசனமே	௩௮	வேண்டாமி	௪௭

அகராதி முற்றிற்று.

—(*)—

௨

கடவுள் துணை.

சபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்ளை முதல்

சிலவித்வான்கள்பாடிய

இவைகளின் - அகராதி.

அம்பலத்தாடி	௭௨	எனிக்தப்பார	௭௫
ஆடவெடுத்த	௭௭	ஒருக்கால்சிவசித்	௬௩
இதைவிடக்கு	௭௧	காலைத்தூக்கி	௬௫
இன்னமுமொரு	௬௪	சிவசிதம்பர	௬௪
இன்னம்வயிர	௬௯	தாண்டவம்	௮௰
உம்மைப்போ	௬௫	திருக்கூத்திற்கு	௭௮
உன்முகம்பா	௬௬	தில்லைச்சிதம்	௫௯
எந்ததலத்தை	௬௧	தில்லைத்தவம்	௭௬
எங்காளும்வாசமா	௬௩	தெய்வீகஸ்தல	௬௰
எக்நேரமுமொ	௭௰	தெரிசிக்கவேண்டு	௭௯
என்னகாரிய	௭௪	தெரிசித்தபேரைப்	௫௯
என்னதுணி	௬௭	பரந்தலையடை	௬௩
என்னபிழை	௬௮	பலமந்திரத்திற்	௬௨
ஏதுக்கித்தனே	௭௨	பாருங்கள்	௭௩
ஏதுக்குதவி	௬௬	விடுமம்பலசாமி	௬௮

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

சிதம்பரம் சபாநாதர்பேரில்

பாடியருளிய

முத்துத்தாண்டவர்

கீர்த்தனம்.

க-கீர்த்தனம்-இம்-கலியாணி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பூலோககயிலாசகிரிசிதம்பரமல்லாற் புவனத்தில்வேறுமுண்டோ

அநுபல்லவி.

சாலோகசாமீபசாரூபசாயுச்சிய சபைவாரணாரங்கத்
தாண்டவம்புரிவதாற் (பூலோககயி)

சரணங்கள்.

க. நாலுமறைமேருவென்னும் நாலுகோபுரநிலையும் - நவ-ரத்தினம
ணிகளாலொளிசித்திரமதில்களும்மேலுலகையாளவிடுதற்போ
லுயர்ந்தேதவெயில்-விரித்தகம்பத்திரள்களும்
காலுலவுமாயிரக்கால் மணிமண்டபமும்-நவ-சங்கையி னிறை
ந்தசிவ கங்கையின் விலாசமும் ஆலிலையின் மாலுமய னாலுமறி
யாத பேரம்பலமேவுவோர்க் கற்புதம்புரிதலாற் (பூலோககயி)

உ. வேதமுதலெனுமூலநாதர்நாயகியுமேரு-வில்லியார் சிவகாமவல்
லியார்கோயிலும்மாதவர் விண்ணவர்முனிவர்தமோதனா வித்
தியாதரர் மாளிகைகள் குளிகைகளும்
ஏதமொருசற்றுமணுகாதகட்டளைகளுமாவிபோவிலங்குகின்ற
விந்திரவிமானங்களுங் காதலுற்றேகண்ட பூதலத்தேதகொல்லா
ங்காணநாளுமிரங் கண்டுவேண்டுமென்கையாற் (பூலோககயி)

ந. மேவார்பொழியுந்தில்லைமூவாயிரம் புனிதர்வீதியுஞ்சைவர் திருவீதிமடங்களுந் தாவாதபசிதவிர வாவானென்னுஞ்சத்ர சாலையும்பலசோலையும்
பூவாவிகளும்வயலு மோவாமலேபெருகு பொன்னிநதியுந்தெருவும் மன்னியவளங்கண்டுதேவாரமூவர்முதற் பாவாணரனைவருஞ் சிவஸ்தலத்தினிலதிகந்தில்லைவனமென்கையாற் (பூலோ)

உ-கீர்த்தனம்-இ-ம-கல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுமையா-சிதம்பரம்-சேவிக்கவேண்டுமையா

அநுபல்லவி.

சேவிக்கவேண்டுஞ் சிதம்பரமூர்த்தியாந்
தேவாதிதேவன் திருச்சந்நிதிகண்டு (சே)

சரணங்கள்.

க. காரானைமாமுகத் தைந்துகரத்தானை கற்பகராயனை முக்குறுணியானைச் சீரார்புலியூர்ப்பதியெல்லை வாசல்வாழ் தேவர்சிறைமீட்குஞ்சேவற்கொடியானை (சேவிக்க)

உ. சிங்காரமான சிவகங்கையின்மூழ்கிச் சிவகாமிசந்நிதிமுன்பாக வேவந்து பாங்காகவே பிரதட்சணமுஞ்செய்து பத்தர்கள் சித்தர்கள்பணிவிடையோர்தொழச் (சேவிக்க)

ந. சிட்டர்பரவுந் திருமூலத்தானைச் சிற்றம்பலமென்னும் பேரம்பலத்தானை அட்டதிக்கும்புகழம்பலவாணனை ஆண்டவனைத் தில்லைத்தாண்டவராயனைச் (சேவிக்க)

ச. நல்லதிருவிழாவானித்திருத்தேரும் நாடெங்குமேபுகழ்நற்கோபுரநான்குந் தில்லைமூவாயிரவர் வளர்வீதியுந் திருமஞ்சனமுமார்கழிதரிசனமுஞ் (சேவிக்க)

ந-கீர்த்தனம்-இ-ம-தோடி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமொருஸ்தல மின்னமொருகோயி
லின்னமொருதெய்வ மிப்படியுண்டோ

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலத்தினிற் பூமலராயன்
போற்றும்சிதம்பரர் பொற்பதமேயல்லால் (இன்ன)

க. காசிகழுக்குன்றங் காளஸ்திரிகச்சிகமலாலயந்திருவண்ணாமலை
யுறை ரகசியமான தெய்வங்கட் கொடுக்கமும் நடனமு மிங்கே
நளினமுமிங்கே (இன்னமோ)

உ. பாலன்சந்திர சூரியர்மண்டலம்-பாரிக்திரன்பதி பற்றியமண்ட
லம் பூலோகத்திற்குக் கைலாசம் வைகுந்தம்பிரமமண்டலத்து
ப்புதுமையுமிங்கே (இன்னமோ)

ங. கரிசற்பிணிகள் பறந்துபோஞ்சிவகங்கையின் மூழ்கிற் சனகச
பைவந்து தெரிசித்தவளவினிற்பேறவனுமாவன் தெரிசித்தவரை
க்கண்டாற்பேறவனுமாவன் (இன்னமோ)

ச-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

தீர்த்தமுதல்மூர்த்தியுந்தலவிசேஷ மெங்கள்சிவசிதம்பரத்திற்குனே

அநுபல்லவி.

கீர்த்தனஞ்செய்ப் பொருண்மூன்றுமொன்றென்று
கேண்மையோடுவேதாகமம் பகருமாகையால் (தீர்த்த)

சரணங்கள்.

க. தெரிசித்தபோதந்தபிரமனென்னுஞுஞ்செலுத்தும்பாக்கியங்க
ளுண்டாம்-பரிசித்தபோதுலகு பதினாலுமிரட்சிக்கும் பதுமவி
ழியோனாகலாம் உருசிக்குப்பானீயு மன்பாகவுட்கொள்ளினுரு
த்திரன்பதவிபெறலாம் வருசிற்பரானந்தத் தீர்த்தமதிலாடவே
மகேஹசுரனுமேயாகலாம் (தீர்த்த)

உ. கல்லுமுதன் மணல்களுந்துகள்களு மிலிங்கமெனக் கருதும்
வேதங்களெல்லாந தில்லைதனிலுண்டான குளப்படியி னீரெல்
லாஞ்சிவகங்கை யென்றுசொல்லலாம்-தில்லைமாற்புகழுரியகூப
ங்களானந்தகூபமென்றே பகரலாம்-வல்லநடராஜர்பதங் காணு
மலே தலத்தில வசித்தவருமுத்திபெறலாம் (தீர்த்த)

ங. சிங்கைதமிழ்சம்பந்தர்தரிசிக்கயாவருஞ் சிவசுருபமானதிரமும்
நந்திமுதலிந்திராமூவாயிரம்புனிதருமநாரதருந்தொமேத்த
வேவந்துதெரிசித்தவர்க்குமாறுதபேரின்பவாழ்வுதருகின்றபத
மும் கந்தமுறு கோதைசிவ காமிபங்கி னடனமிடு கடவுளாருள்
வடிவாகையால் (தீர்த்த)

௫-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

சிற்சபைதனிலே கண்டுகொண்டேனென்றும்

அநுபல்லவி.

அற்புதக்கூத்தனை நாடி, அவனையென்றுந்தேடி. (சிற்ச)

சரணங்கள்.

௧. வையகந்தருசிவகாமி மாலேகொன்றை-மாலையென வணிந்தானை
மார்தர்க்குமுன்னாலே-யெய்யும்நாள் வாசனையின்மேலேகடற்றி
ரையெனவே வரும்பிறவிதீரும்வகையாலே (சிற்ச)

௨. அடியவர்க்கருள்புரிகுவானைப்பண்டு அரிபூசை-வந்துடன் சக்
கரமழித் தோனைத்-துடியிடையாள் மலைமகள்பங்கோனை அன்
பாய்த்தொழுவதற்குக்கதிகொடுக்குந்தூசவெலியானை (சிற்)

௩. தேவர்வான்கோனயன்மாலாதிகழ் மெய்ம்மைதிகழ்மூவாசிரவ
ரில் நாவொருவனென்றநீதி மூவர்பாடற்கருளனாதி-வந்துமூவுல
குந்தொழுந்தில்லைத்தனிநடஞ்செய்சோதி (சிற்ச)

௪. முனிவர்புரிதவ மகிழ்ந்தேயன்று யின்பமுடிவிலா-லருலளித்த
முதலே நாவென்றுதனியே-யீயரிதியெனவின்று நின்றகாட்சி
யைக்கண்ணுற் கனகசபையருகேநின்று (சிற்ச)

௬-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆஹிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நடனங்கண்டபோதேயென்றன் சடலஞ்செய் பாக்கியமையா

அநுபல்லவி.

விடமணிந்தமண்டபமன்றுன் மேவுமம்பலவாணாவுன் (நடன)

சரணங்கள்.

௧. அரியயனுந்தேடிக்காணாவுருவாய்நின்றநாரணா-மருமலர்ப்பச்
சிலைகொண்டுருகுமன்பர்சிந்தையொன்று (நடன)

௨. அன்னைதந்தைநீயேயென்றேயுன்னையேயிகநம்பினேன் என்னை
யேநீகாக்கவேண்டுஞ்ஞானசபைநடராஜா (நடன)

௩. பதஞ்சலிவியாக்கிரமபாதரிதயம்புகுந் தாண்டவனேநிதம்பிரி
யாச் சிவகாமிநேசனே சிதம்பரேசனே (நடன)

எ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈசனே-கோடிசூரியப் பிரகாசனே கனகசபை

அநுபல்லவி.

வாசனே-யானந்தநடராஜனே ஈசனே

சரணங்கள்.

க. அறியேனெஞ்சினேசம்பிரியேன் வருங்கருமங்குறியேனறி
வில்லாதசிறியேனென்னை நீயாளாய் ஈசனே

உ. நினையேனுனை யேதும்புனையேன் சிவகங்கையி - னனையேன்
கொடியதீவினையே னுய்யவேயாளாய் ஈசனே

ங. துதியெனவணங்கா வஞ்சமதியேனென்றனுஞ் சபாபதியே
நம்பினேன்சிவகதியே தந்தென்னையாளாய் ஈசனே

அ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அம்பரசிதம்பரபரம்பரசதாநந்த வடிகண்மறவாதருளு மனுதினமும்

அநுபல்லவி.

செம்பொன்மலைச்சிலைவளைத்த திவ்யபரமானந்தசம்போ
சிவசங்கர ஸ்ரீதாண்டவ நடேசா அம்பர

சரணங்கள்.

க. கங்கைமதியரவக்காதிற் குழையசையச் - செங்கைமழுத்துடி
யசையச் சைவசடையசையப்பொங்குபுலியசையப்பொற்பாத
சிலம்பசைய மங்கைசிவகாமவல்லி மகிழநடம்புரியும் அம்பர

உ. நின்மல நிராலம்ப நிர்க்குண நிரஞ்சன - சின்மயானந்தபர சித்
குணசொரூப-வன்மலக் கோணீக்கியருள் வரியுநவேயெனது
புன்மையாயுமைக்காணப்பொதுவினடம்புரிம் அம்பர

ங. துங்கமறையாகமங்கள் சொன்னவிதிவழுவாமற்சிங்காரமாமெ
ங்கள்செய்துதினந்தினமு - மங்காதநீறுபுனைவைதிகமூவாயிரர்
நங்கோனென்றேபரவநாளும்நடம்புரியும் அம்பர

கூ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நீதயவாயென்னையாளா-யிரு-மாதவர்பாடுங்காளா

அநுபல்லவி.

நாதகிருடியதோளா உமை-காதலா குஞ்சிதத்தாளா நீதயவா

சரணங்கள்.

க. ஒலிகடல்விடமுண்டநேயா - சீறுபுலியினதளுடைய தூயாமெ
வியுமடியவர்சகாயா பதஞ்சலிபுலியணி:டாயா நீதய
உ.. காலனைவதைசெய்தகாலா புலிப்பாலனையாண்டகபாலா-வேல
னைத்தருமனுகூலா ஐந்துகோலனைவென்றதிரிசூலா நீதய
௩. மூவர்பரவியவினோதா திருநாவலூரன்விடுதூதா-யாவரும்நம்
பினபாதா மகாதேவாகனகசபைநாதா நீதய

௰-கீர்த்தனம்- இ-ம்-குறிஞ்சி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உன்னைநம்பினேனையாசரணம் நாகம்

அநுபல்லவி.

புனைசம்போநடராசா புலியூர்வாழீசா உன்னை

சரணங்கள்.

க. இருவர்தம்பிசைகொண்டகாதாதித்திமெனநின்று நடஞ்செய்
யுமிங்கிதப் பொற்பாதா-திருநாவலூரன்விடுதூதா தில்லைச்சிவ
காமி யொருபாகா சிதம்பரநாதா உன்னை
உ.. மழுவிடை தரிக்கின்றகையா கொன்றைமலர்மாலைபுனைகின்றவ
டிசுடர்மெய்யாஎழுபுவிதுதிக்கின்ற துய்யாஅன்பரிடமாயிருந்
தின்பமுடனுளுமையா உன்னை
௩. நெடியமாலயன் தேடிக்காணுதெங்கும் நிறைந்தா வெளும்பொ
ல்லாமணிந்திடும்பூணு அடியவர்தொழுந்தமிழ்வாணு தில்லையம்
பதிநடாராஜா அம்பலவாணு உன்னை

கக-கீர்த்தனம்-இ-ட்-ஆனந்தபைரவி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

என்னையெனக்குத்தெரியச்சொல்வாய் தில்லைபொன்னம்பலத்தரசே

அநுபல்லவி.

தன்னையறியுமறிவதுநீ சற்றுந்தப்பவொண்ணுதிப்போ
சாமிசமயம் என்னை

சரணங்கள்.

க. பூதமுநானல்ல பொறிபுலனுனல்ல ஓதுமனுதியொரு நான்கும்
நானல்லபோதக்கருவிபுறம்பல்ல வுள்ளல்லவாதமுதானல்லவெ
ன்று மயங்கும் என்னை

உ. ஒளியல்லவிருளல்ல உடலினிறைவதல்ல வெளிகருப்பல்லவி
ளக்கொத்ததல்ல அனியுமவஸ்தையல்லவவஸ்தைப்பிரிவதல்ல
தெளிவுமறிவுமல்லதெரியாதல்ல (என்னை)

ங. பாசமுநானல்ல பதிபசுநானல்ல பேசிலனுவுமல்லபெரியவுரு
வுமல்ல ஈசரிலங்க விளங்கும்பொருளல்லகோசரமேயேகதேச
முநானல்ல (என்னை)

ச. சேர்ந்து வருவதல்ல சேரா திருப்பதல்ல ஓர்ந்து களிப்பதல்ல
வோராதிருப்பதல்ல போந்துவருவதல்ல போராத்தனியுமல்ல
தீர்ந்தவுயிரேது தில்லைநடேசா (என்னை)

கஉ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரஸ்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

உன்பாதமேதுணை கிருபைசெய்யாயஞ்ச
லென்பாரெனக்கு வேறிலைமெய்யா

அநுபல்லவி

அன்பாகியப்பலத்தாடுமையா அனல்வடிவென வொளிர்
பனகசயனன்முதலினரனுதினநிரை கனகசபேசா (உன்)

சரணங்கள்.

க. பலதெய்வமுந்தெய்வ மெனக்குறியேன் நின்னையலாதென்மன
திலொன்றையுமறியேன் வலதெள்ளளவுமில்லாச்சிறியேன் மரு
வியவருவினை யிருளறவுருளற மருமுலகரு மகிழ்ந்திடுநடராஜ
(உன்பாதமே)

உ. உன்னளவினிற்சித்த மிரங்காதே வந்து சொன்னதெண்ணாத
பராமுகமேதோ உன்னுதலுவ்வதெப்போவோ உடல்வளைபட
வடரடல்வினைகெட வொருமடவரலொடுமிடும் நடனவினோதா
(உன்பாதமே)

ங. இன்னியவரெவரெனக் கென்குறைதீரா யோகமினிவோரைவாழ்
வித்தவுபகாரா தனியாய்பெரும்பற்றப் புலியூரா பதஞ்சலிதுதி
பாதா முயலக னெளிய மணித பதமருள்தம நடனசபை நாதா
(உன்பாதமே)

கங-கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

சந்ததமுன்பாதசேவை தந்தென்மேற்கிருபைபாராய்

அநுபல்லவி.

செந்திருமேவும்புலியூர்வாழ் சிற்சபைநடேசசுவாமி (சந்த)

சரணங்கள்.

க. பண்சிலம்போசையளிக்கப் பாவியென்வினையொழிக்கக்
கண்களானந்தந்துளிக்க கண்டென்மனதுட்களிக்கச் (சங்)

உ. சிந்தூரப்போர்வையுமாடத் தேவர்கள்மறைபாட
ஐந்தெழுத்துருவமாட அணிமலர் தூவிக்கொண்டாடச் (சங்)

ங. பங்கயத்தன்மால்காணப் பாதமனைபொற்பணிபணு
தங்குவில்வாசகிநாணு சம்புவேயம்பலவாணு (சங்)

கச-கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

சித்தரின்னமுண்டோ பூலோகத்திற் சித்தரின்னமுண்டோ

அநுபல்லவி.

அத்தர்தில்லைவாழு மப்பலவாண
ராணந்தத்தாண்டவ ராயரல்லாமற்(சித்)

சரணங்கள்.

க. ஒப்பிடுவித்தைக ளெப்படியுலகத்தி லுடலேசெப்பாகவுமே
பந்தாகச்செப்பிடுவித்தைகள் விளையாடினபின்பு செப்புமில்லை
பந்துமில்லை யென்றெளிக்குஞ் (சித்)

உ. இதஞ்சொல்லிக்கின்னரர் கிம்புருடர்பாடவிளந்தனிலம்பிகைக்
கண்களிகூடப் பதஞ்சலிவெம்புலி யஞ்சலிபண்ணப்பதஞ்சலி
யாமற்பண்ணுஞ் (சித்த)

ங. மாலொடுபிரமனுந் தேடரிதான மலர்ப்பதங்கண்டு வணங்கித்
தெரிசிக்கச் சாலோகசாமீப சாரூபசாயுச்சியந்தருந் தாண்டவ
ராயனல்லாமற் (சித்தரின்ன)

கரு-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

காணுமலிருந்தாலென் கலக்கந்தெளியாதே

அநுபல்லவி.

பூணாரமரவணிந்த பொன்னம்பலநாதனைக் (காணு)

சரணங்கள்.

க. திரிபுரத்தையெரித்தானைச் செங்கையின்மான்தரித்தானைக்
கரியுரித்துப்போர்த்தானைக் கங்கைமுடித்தானை
அரியயனுதித்தானை யஞ்செழுத்தாயுதித்தானை
உருவிலியையெரித்தானை யொளிவெண்ணீற்றனைக்(காணு)

உ. தலைமாலைதரித்தானை தக்கன்சிரந்துணித்தானை
உலகெலாம்நிறைந்தானை யுவமையில்லானை
மலைதனுவாய்வளைத்தானை மறலிவிழவுதைத்தானை
கலைமதியைப்புனைந்தானை கண்மூன்றுடையானை (காண)

ந. நாலுகோபுரத்தழகும் நன்மதில்மண்டபத்தழகும்
சீலமிகுந்ததெருவழகும் சிவகங்கையழகும்
ஆலயமிடற்றினிலழகும் ஆடுமம்பலத்தழகும்.
பாலின்மொழியுமையழகும் பரமானந்தத்தழகும் (காண)

கசு-கீர்த்தனப்-இ-ம்-ஆகிரிராகம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கண்டவர்விண்டிலரே அநுதினம் விண்டவர்கண்டிலரே

அநுபல்லவி.

கண்டவர்விண்டிலர் விண்டவர்கண்டிலர்
அண்டாண்டங்கடந்த ஆதிசோதிபாதம் (கண்டவர்)

சரணங்கள்.

க. முத்திபத்திசத்தி முப்பால்விளைவதல்ல நெற்றியொற்றுமொரு நிலைமைதானுமல்ல தத்தெய்யென்றுதாள மத்தளமதிரவே தித்தியென்று மன்றுளாடுந் திருக்கூத்தைக் (கண்டவர்)

உ. அந்தக்கரணமொருநான்கு சத்தாதியைந்து மடக்கியறிவுடன் கூடிச் சந்தித்துநின்றருள் சற்குருவும்போற்றும் அந்தமதாகிய வானந்தநடனத்தைக் (கண்டவர்)

ந. ஒவ்வதானுமல்ல அவ்வுமிவ்வுமல்ல நவ்வுஞ்சிவ்வுமல்ல நாதநடுவணையிற் சிவ்வுமவ்வுமல்ல சேர்ந்தமட்டமல்ல அவ்வுமூவ்வுமல்ல வாதிருக்கூத்தநடனங் (கண்டவர்)

கஎ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாததெரிசனஞ்செய்யும்போதே-செய்த
பாவம்வெருண்டுநிஜபலமானதே

அநுபல்லவி.

வேதம்பரவுந்தில்லைமன்றுள்மீதே மெத்தமுடிக்குள்ளகாளியுந்திடுக்கிடவுலகமும்நடுக்கிடத்திருத்தியென்றடிக்கிடமடிக்கிடும் (பாத)

சரணங்கள்.

க. பத்தியுடனேபூஜை பண்ணும்பாலன்தன்னைப் பற்றிப்பிடிக்க வந்த பாதகக்காலன் தத்திவிழவே யுதைத்தருள்காலன் வெற்

றித்தாண்டவம்புரிந்தென்னை யாண்டவனெனவரு மாண்டவ ரெலும்பையும் பூண்டவர்சிலம்பணி (பாத)

உ. சுந்தரமூர்த்தியார்தமிழுக்காகவும்பர் தொழுதிடத் தூதுக்கி சைந்தன்பாக அந்தமின்பரவைக்கு முன்பதாகவந்த வரகர சிவகிரி திரிபுரமெரிபட நகைபுரிவரதாய ரமரகசியமான (பாத)

௩. ஆலவிடமருந்துஞ்சர்வேசன் கங்கையணிந்தவன் மாகயிலைமா மலைவாசன் மாதுக்கிளையவுமைமகிழ்நேசன் சதுர்மறைவிரி முடி மிசையுறைபவனமுல் நிகர்கறைவிடவர வொடுபிறையையு மணிபவன் (பாத)

௧அ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடினதெப்படியோ நடனம்நீராடினதெப்படியோ

அநுபல்லவி.

தேடியமெய்ப்பொருளே வளமேவும் சிதம்பரத்தேயொரு சேவடி தூக்கிநின்றாடின (ஆடின)

சரணங்கள்.

௧. ஒன்றல்லரண்டல்ல ஒன்றிரண்டுமல்ல நன்றல்லதீதல்ல நாத விந்துமல்ல அன்றல்லவின்றல்ல வாதியந்தமல்ல மன்றுள்மா கத வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

உ. ஆணல்ல பெண்ணல்ல வன்றலியுமல்ல காணரூபமல்ல கா ணாதரூபமல்ல சேனல்லவேயொரு தேவர்க்குள்ளேதேவ வா ணுதற்பச்சை மடந்தைகொண்டாட (ஆடின)

௩. பூதங்களல்ல புறம்பல்லவுள்ளல்ல வெங்களாலே விளங்கும் பொருளல்ல ஆதவன்போலே யசையும்வடிவல்ல மாதுமை யாள்பச்சை வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௪. பஞ்சவர்னமல்ல பஞ்சபூதமுமல்ல நெஞ்சிநினைவுமல்ல நினை விற்கனவுமல்ல அஞ்சுமுகமுமல்ல ஆறாதாரமுமல்ல வஞ்சிமா கத வல்லிகொண்டாட (ஆடின)

௧௯-கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடிக்கொண்டாரந்த வேடிக்கைக்காணக்கண் ணாயிரம்வேண்டாமோ

அநுபல்லவி.

நாடித்துதிப்பவர் பங்கிலுறைபவர் நம்பர்திருச்செம் பொன்னம்பலவாணர் (ஆடிக்)

சரணங்கள்.

௧. பங்கயச்சிலம்பைந்தாடப் பாதச்சதங்கைகள் கிண்கிணென்
றாடப் பொங்கமுடனே யுரித்துத்தரித்த புலித்தோலசைந்
தாடச் செங்கையிலேந்திய மான்மழுவாடச் செம்பொற்குழை
கண் முயலகனாடக் கங்கையிளம்பிறைச் செஞ்சடையாடக்
கனகசபைதனிலே (ஆடிக்)

௨. ஆசைநவமணிமாலைகளாட மாசுமரவம்படம்விரித்தாடச் சீர
ணிகொன்றைமலர்த்தொடையாடச் சிதம்பரத்தோராட பே
ரணிவேதியர் தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும் பூசித்துக்கொண்டு
நின்றாடக் காரணிகாளி யெதிர்த்து நின்றாடக் கனகசபை
தனிலே (ஆடிக்)

௩. நிர்த்தக்கணபதி வேலர்நின்றாட நின்றயன்மாலுட னிந்திரனாட
முப்பத்துமுக்கோடிதேவருடனே முனிவரும்நின்றாட மெய்ப்
பத்திமேவும் பதஞ்சலியாட வியாக்ரமபாதரும் நந்தியுமாட
ஒப்புற்றசிவ காமியம்மையுங்கூடவேநின்றாட (ஆடிக்)

௨௰-கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போசங்கரமஹாதேவா சதாசிவ சம்போசங்கரமஹாதேவா

அநுபல்லவி.

செம்பொற்சபையில்நடனஞ்செய்யுஞ்சிதம்பர அர கர சிவசம்போ

சரணங்கள்.

௧. அரிபிரம்மாவுக்கரியோனே சித்தந்தெளிந்த வன்பர்கள் தமக்
குரியோனே புவனங்களில் திரியுமுப்புரமெரிசெய்த சச்சிதா
னந்தபர ஹர ஹரசிவ (சம்போ)

௨. அனவரததாண்டவராயா கைலைவெற்பை அசைத்தவனைநட்
சித்தநேயா மருவார்கொன்றை புனலொடுமதி தும்பை புனை
யுஞ்சிற்பர ஹரஹரசிவ (சம்போ)

௩. இருமுனிவர்க்கருளும்நாதா மூவாயிரவரென்றுமர்ச்சனை செ
ய்பொற்பாதா வெனையாண்டருள் திரிபுரசிவகாமி தினமும்
மருவிய ஹரஹரசிவ (சம்போ)

௨௧-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியபாதா இருவர் பாடியபாதா

அநுபல்லவி.

நீடியவேதா தில்லை நிர்த்தவிநோதா (ஆடிய)

சரணங்கள்.

க. இருமுனிவருமொரு கிருபனுமருகினில் உருகியுருகிமனம் ஹரஹரவெனவே (ஆடிய)

உ. அந்தரதுந்துமியுக் குடியுந்தவில் திந்திமி திமிதிமி திந்திமியெனவே (ஆடிய)

௩. கும்பமுலையுமையாள் சம்ப்ரமத்தொடுகாண உம்பர்தொழ வரு சிதம்பரமதனில் (ஆடிய)

உஉ-கிர்த்தனம்-இ-ம்-கர்னடசாரங்கம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசித்தளவின்முத்தி பெறலாம்புலியூரானைத்
தெரிசித்தளவின்முத்தி பெறலாம்

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தளவின்முத்தி பெறலாம்புலியூரானைத்
திகம்பரனடம்புரி சிதம்பரதேவனைத் (தெரி)

சரணங்கள்.

க. அரனை மன்மதனைச்சங்கரனை மான்மழுவேந்துங்கரனைச்சடையிற்கங்காதரனைப் பரனைச்சருவதயாபரனைப் பாரதிகம்பரனைத் தில்லைவாழ்ச்சிதம்பரனைச்சங்கரனைத் (தெரி)

உ. பாயனையாண்டவுபாயனை மலைமகள்நேயனை அழிவில்லாக்காயனை தாயனைவைபோகராயனை நால்வேதவாயனைத் தாண்டவராயனைச்சிவாயனைத் (தெரி)

௩. ஈசனையும்பரகேசனை அதிகப்பிரகாசனைக் கைலாசவாசனைப் பூசனைசெய் மன்பர்நேசனைத் திரிபுரநாதனைச் சிவகாமிநேசனைச்சபேசனைத் (தெரி)

உ௩-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாயவித்தைசெய்கிறானே அம்பலவாணன்
மாயவித்தைசெய்கிறானே

அநுபல்லவி.

மாயவித்தைசெய்கிறான் காயமென்றெடுத்துக்கொண்டு
நேயமானவெளிதன்னி லுபாயமாய்க்கூட்டத்திலிருந்து-மாய

சரணங்கள்.

க. உண்டுபண்ணிவைக்கிறான் கொண்டுகொண்டுபோகிறான்
நன்றாக்குந்தீதாக்கும் நடுவாயிருக்கிறான்
பண்டுநானுவெளியெங்கும் பாரெங்குங்காணவொண்ணான்
அண்டர்தொழவம்பலத்தி லெண்டிகட்டிபாடிக்கொண்டு-மாய

௨. உண்கிறானுறங்கிறான் உருவாந்தேரோட்டுகிறான்
சங்கீதத்தைமீட்டுகிறான் தானேதீபங்காட்டுகிறான்
மங்கையுடன்கூட்டுகிறான் மலைக்கக்கண்காட்டுகிறான்
அங்கலிங்கபீடமாக விங்குமங்குமாயசைந்து-மாய

௩. கூட்டுகிறான்வெகுசண்டை மூட்டுகிறான்தத்துவத்தின்
மாட்டுகிறானுலகம்பா ராட்டுகிறான்பின்னையுமோர்
ஆட்டிடையனம்பலத்தி லஞ்சாடுமேய்க்கிறவன்
காட்டுமெய்யிலாறுக்கப்பால் வட்டிலேகுடியிருந்து-மாய

௪. மண்ணுமல்லவிண்ணுமல்ல வாய்வுமல்லதேய்வுமல்ல
பெண்ணுமல்லவாணுமல்ல பேசாமனின்றவிடம்
ஒண்ணிலிருந்தஞ்சையு மூண்டுபண்ணிக்கொண்டவன்
கண்மாயக்காரனென்று கைக்குள்ளேயுஞ்சிக்காமல்-மாய

உ௪-கீர்த்தனம்- இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஆட்டுக்காலைத்தாரும் என்சாமிவாதாட்டுக்காலைத்தாரும்

அநுபல்லவி.

ஆட்டுக்காலைத்தேடு மம்பலவாணரே
காட்டுப்புலியும்பாம்புங் காத்துக்கொண்டிருக்குது-ஆட்டு

சரணங்கள்.

௧. கின்னரர்கிம்புருடராதியர் வீணையர்கெருடகாந்தருவர் சித்த
வித்தியாதரர் தன்னிகரில்லாத தந்திரர்மந்திரர் சரணஞ் ச
ரணமென்றிருகைகூப்பிநிற்கப் பொன்னின்விமானத்தர் சிவி
கைவாகனத்தர்பூதகணாதிபர் போற்றியடிவிரும்ப அன்னவாக
னத்தர்பூதகணாதிபர் போற்றியடிவிரும்ப அன்னவாகனத்தன்
விண்ணிலேற வாயனாட்டுக் காலைத்தேடிக் கோட்டுப்பன்றி யா
யினான் ஆட்டு

௨. முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்குழாங்களும் முனிவரானவரும் ரி
ஷிகளனைவோருஞ், செப்பமானசந்திராதித்தருங்கூடிச் செய
செயென்றபாதந்தமைத்தேடுகிறார்கள் ஒப்பில்லாதகாளி யம்
பலத்தேநின்று உன்றனைக்கண்டு தொந்தோமென் றாடுகிறாள்,
பெய்யபதாகுமர்தக்காலை எனக்குத்தந்தால் வேண்டுமறபத்
தஞ்சாம்விளையாட்டாகுஞ்சாமி ஆட்டு

௩. ஆக்கியதிசைவளர் திக்குப்பாலகரு மாதிவைரவரும் நாரதனை
வருந்தாக்கியதாவரசங்கம் கோடியுஞ்சந்தித்துப் பாதத்தைக்
காத்துக்கொண்டிருக்கவே, பாக்கியஞ்செய்தவன் முயலகனொ
ருகாலைப்பற்றி முதுகணையில்வைத்துச் சுமந்துகொண்டான்

தூக்கிபொற்றுளை எனக்குத்தந்தாற் றலைசுமக்குஞ் சுமக்கும்
போதும்போதும்போதுஞ்சுமந்தே ஆட்டு

௨௫-கீர்த்தனம்- இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.
சாமிதரிசனங்கண்டு சபலமானேனுனே
அநுபல்லவி.
வாமியொருபாகர்சபைவாணராதிசபையில் சாமிதெரி
சரணங்கள்.

௧. அநுதினமுமடிபோற்று மடியர்தம்மை நினையாதமனிதனையு
மீடேற்றவரமருளவே, தன்னவெனவேபரதசாஸ்திரவிதி தவ
றுமற்றினமுமுமைகாண நடனஞ்செய்தருள்சிற்சபையில் சா

௨. சோமனுயர்நதிபரவு தூயதாகிய கொன்றைத் தாமமணியுஞ்
செஞ்சடாபரனுர், பூமன்முதன்முடிவோர்கணேமமாத வருட
ன் சாமளசொரூபர் பணியேசபைதனிலே சாமி

௩. தேவாதிதேவரும் தில்லைமூவாயிரவரும் பாவாணர் மூவர்தமிழ்
பாடியவரும், நாவாரவே புகழ்ந்து பூவாலர்ச்சனை செய்து
காவலென்றேதுதிக்கும் கனகசபைதனிலே சாமி

௨௬-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்.
பல்லவி.
அம்பலவாணரேநீரே யன்பர்க்கன்பானசுவாமி
அநுபல்லவி.
செம்பொற்கிளிமொழியாள் சிவகாமிநாதர்நீயே-அம்ப
சரணங்கள்.

௧. காலனையுதைத்தீரே காமனையெரித்தீரே
வேலனையீன்றீரே வேதவஸ்துவும்நீரே-அம்ப

௨. திரிபுரமெரித்தீரே திங்களைத்தரித்தீரே
கரியையுரித்தீரே காலகாலரும்நீரே-அம்ப

௩. இடைபிங்கலையும்நீரே ஏகப்ரம்மமும்நீரே
விடையின்மேல்வருவீரே வெட்டவெளியும்நீரே-அம்ப

௨௭-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.
பல்லவி.
ஆராராசைப்பட்டார் நின்பாதத்துக் காராராசைப்பட்டார்

அநுபல்லவி

அருள்பாராய் பதந்தாராய் துயர்தீராய் புலியூராய்
நின்பாதத்துக் காரார்

சரணங்கள்.

க. கனகமேனியன் பனகசயனன் கஞ்சனுடன் பதஞ்சலிபோற்ற
அனவரதமுங்கனகசபையு ளாடிச்சிவந்ததென்னைத் தேடிய
பாதத்துக் காரார்

உ. பாதவித்தவெங்கனற் போலுற்றவந்தகன் பாசத்தின்மேவியே
நேசிப்பதேதுணைச் சேவித்தவேளையிலே முத்திபாலிக்குந்தே
வே யென்னையாண்டகோவே நின்பாதத்துக் காரார்

ங. அருவரைதன்னை இருபதுகையாலசைத்துபலன் கொண்டெ
டுத்தராவணன் ஒருபதுதரம்நெரியவே முன்னொருவிரலூன்று
மருமலர்ப்பாதத்துக் காரார்

ச. மூவாயிரவரும் பூவார்மனிதரும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்
முனிவரும் தேவாதிதேவனே வாவாவென் றேத்திடும் தேசா
சிவகாமிநேசா நின்பாதத்துக் காரார்

உஅ-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேமுழுதும் நம்பினேன் கனகசபையானே நின்பாதந்தானே

அநுபல்லவி.

ஆனைவாகனமாகக்கொண்டோனே புலியூரானே
அறியேனுன்சிறியேன் பிரியாதருள்செய்வாய் நானே

சரணங்கள்.

க. விடியாமிடியார் கொடியார்பக்கலிற் றமிழ்ப்படியாதருள் செ
ய்யவுங் குடியாயிருக்குமுன் அடியாருடனே யென்னைக்கூட்
டாய் நாட்டாய் திருநடனம் நானே

உ. கனவிலுநனவிலு மனதிலுமுனைநாடிக் கவிபாடித் துதிசெய்ய
வுந்தினமும் வந்தானே யருளுன்பதியை யெண்ணித் திருநா
ள்வருநாளொருநாளுனைக்கண்டு நானே

ங. அந்தரிசிவகாமசுந்தரிமணவாளா வந்தரிதொழுந்தாளா திந்தி
ரிடிகுடிகு திந்திமியெனவாடுஞ் சிவனேசிவனேசிவனே துணை
யென்று நானே

உகூ-தாளகீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே நடனமாடிய பொற்பாதா ஆனந்தக்கயிலாயனே

அநுபல்லவி.

துய்யனே திருச் சபைதனில்தாண்டவந்
தோகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திமிர்தமென்றொரு பாதந்தூக்கிய-ஐ

சரணங்கள்.

௧. கங்கைசடைக்கணிந்த கருணோசாதவளங்கா
அங்கையின்மழுவேந்து மரனேபரமலிங்கா
செங்கைபார்ப்பதிபங்கி ஞானம்வளர்பிரசங்கா
ஜோகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திகுர்தமென்றொரு பாதந்தூக்கிய-ஐ

௨. வேழமுகனைப்பெற்ற விமலாநமச்சிவாயா
ஆழிதரித்தகையா விமலாநமச்சிவாயா
சோழன்கைவெட்டுண்ட தூயாஆனபர்ச்சகாயா
ஜோகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திகுர்தமென்றொரு பாதந்தூக்கிய-ஐ

௩. சித்தஜனுடன்புர மெரித்தபாபநாசா
உத்தண்டசர்வேசா உமைமகிழ்ந்திடுநேசா
சத்திமாகாளிமுன் றலைகுனிந்திடவிசித்
தாகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திகுர்தமென்றொரு பாதந்தூக்கிய-ஐய

௩௰-தாளக்கிர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஆடியவேடிக்கைபாரீர் ஐயராடிய வேடிக்கைபாரீர்

அநுபல்லவி.

தேடியமாலயன்காணாதபாதந் தில்லைமூவாயிரவர்கண்டயதிதர்
தாதொடாமுவார்க்கருணல்கும்பிரக்யாதர் தம்பரமானசிதம்பர நாதர்

சரணங்கள்.

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்தரிகிட
ததிங்கத்தோம் தரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோங்கிடத்
ததிங்கத்தோம்கிடத் தத்திமித்தித்திமிதெய்தெய்
ததிங்கத்தோம்கிடக் தத்திமித்தித்திமிதெய்தெய்
தாம்தகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந் தந்தணங் தணங்கிமி
தந்ததிந்தக் தந்தணங் தணங்கிமி
தந்ததிங்கிமி தக்கிடத் திக்கிடத்தக
தந்ததிங்கிமி தக்கிடக் திக்கிடத்தக
தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு

ததணதஜெணுத ததணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

க. அதிரும்வாணன்குட முழுவோசைதிசைமுட்ட அந்தரதுந்து
பிநாதமகிலமெல்லாமெட்டசதுர்முகனிசைக்கொத்தங்கருகிற்
றாளந்தட்ட சதியறிந்தயன்றாதை தாக்கிமத்தளங்கொட்ட

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம் தரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்தரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்தரிகிட
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தாம்தருந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தருந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தத்தடிங்கு டிங்கு டிங்குகு
ததணதஜெணுத
ததணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

உ. விரித்தசெஞ்சடையாட விளங்குகுண்டலமாட மென்கைமான்
மழுவாட மேனியிற்பொடியாடத் தரித்தவெண்புலிதன் மருங்
கிசைந்தாடத் தண்டைகிண்கிணி யிருதாளிலசைந்தாட

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம்திரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம் கிடத
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்

தாம்தகுந்தரிதரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு
ததணதஜெணுத
ததணதஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

ரு. நன்மைசேர்தும்புரு நாரதரிசைபாட நாரதப்ரமாணந்தத்தழுந் தியாவருந்தேடத்தம்மெய் மறந்திருமாதவர் கூத்தாடத்தைய லுமைமகிழ்கொண்டிருவிழிநாடா

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்தரிகிட
ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்
தாகுசேகிணசேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
ததிங்கத்தோம்திரிகிட ததிங்கத்தோம்கிடத
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
தாம்தகுந்தரிகு திரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தாம்தகுந்தரி தரிகுதிரிகுகு தரிகுஜெம்தரி
தந்திதிந்தந தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்தந்தந் தணந்தணந்திமி
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக
தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடத்தக்க
தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்குகு
ததணஜெணுத
தத்ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோம்
ததிங்கணத்தோமென (ஆடிய)

ருக- தாளக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

நடிப்பவனே சிற்சபைநின்று நடிப்பவனே

அநுபல்லவி.

நடிப்பவனேகங்கை முடிப்பவனேமற
படிப்பவனேவிடங் குடிப்பவனே (நடி)

சரணங்கள்.

௧. அரியுமயனும் விண்ணமரர் முனிவருமனகதிந்தார் பனகசயன
மும் உருகியுருகியுள்ளொளியும் வெளியேயொளியும் வெளி
பெறவடியர் துதிசெய
தரிகுதரிகுகு தரிகுதரிகுகுதாம் தாம்தத்தாம்
திரிகுதிரிகுகு திரிகுதரிகுகுதீம் தீம்தித்தீம்
தரிகுதரிகுகுதாம் திரிகுதிரிகுகுதீம்
தரிகுதரிகுகு திரிகுதிரிகுகு
தத்தெய்யத்தெய்யத்
தரிகிடதகததிங்கணத்தோமென்று (நடிப்பவனே)

௨. அண்டாண்டமுமண்டலங்களுமஞ்சலிசெபந்தனத்தொ
டுகண்டுகண்டுளம்மைநந்துபொங்கக் கணங்கணின்றுவணங்
கியின்புற
தந்ததந்தகக தந்ததந்தகதாம் தாம்தத்தாம்
திந்ததிந்திகி திந்ததிந்திதீம் தீம்தத்திதீம்
தந்ததந்தகதாம்
திந்ததிந்திகிதீம்
தந்ததந்தக திந்ததிந்திகி
தந்ததெய்யத்தெய்யத்
தரிகிடதகத ததிங்கணத்தோமென்று (நடிப்பவனே)

௩. பட்டானவர் சிட்டானவர் பத்தானவர்முத்தானவர்
இட்டமாம்புலிநட்டபாதமிணங்கிநின்றுவணங்கியின்புற
தககதகக தகததக தாம் தாம்தத்தாம்
திகிததிகிதிகி திகிததிகிதிகி தீம்தித்தீம்
தககததகதகதாம் திகிததிகிதிகி தீம்
தககதகதககதாம் திகிததிகிதிகி தீம்
தககதககதக திகிததிகிதிகி
தத்ததெய்யத்தெய்யத்
திரிகிடதகதக ததிங்கணத்தோமென்று (நடிப்)

ரூவடிக்கொளித்தாள-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிருத்தஞ்செய்தாரேஐயர் சதானந்த நிருத்தஞ்செய்தாரேஐயர்

அநுபல்லவி.

திருத்தமானமன்றுள் சிவசிதம்பரநாதர்
தித்திமிதிமிதிமி திக்கிடத்திக்கிடத்திகு
தத்திமிதிமிதத் ததிங்கணத்தோமென (நிருத்தஞ்)

சரணங்கள்.

க. அருமறையொலிகதிக்க ஹராஹராஹராஹராஹரஹர வெனவே
அடியவர்குழாந்துதிக்க திருநடவனுமைமகிழ்க்கச் சிவசிவசிவ
சிவசிவசிவவெனவே சேர்ந்திருமுனிகுதிக்க தரிக்கதோந்தத்
திமி தரிகிட தத்தித்தாந்தாந்தாந்
தகண ததணஜெணு தஜெணு தஜெணும்
ததண ததண தகததிங்கணத்தோமென (நிருத்)

உ. தித்திமத்தளநாதந் திந்தோந்திந்தோந் திந்தோமெனவேஜெக்
மெங்கணுமோதப் பத்தஞ் செழுத்தோதப் பம்பம்பம்பம்பம்
பம்பெனவேபகர் திருச்சங்கமுத
தித்தித்தோந் தித்திமிதிரிகிட தித்தித்தீந்தீந்
திரிகுதிரிகுகு ஜெம்ஜெம்ஜெம்தரி
தரிகுதரிதக ததிங்கணத்தோமென (நிருத்)

ந. தாணிபவத்தைக் கெலிக்கத் தகதகதகதகதகதகவெனவே தரி
த்தகைமழுச்சொலிக்க சருநினரெண்ணம்படிக்ககலகலகலகல
கலகலவெனவே காலிற்சதங்கையொலிக்க
தரிகுந் தரிதித்தி தரிகிட தித்திந்தோந்தோந்தோந்
தகணகடிங்குகு தடிக்குடிங்குகு
தகணகணகதக ததிங்கணத்தோமென (நிருத்)

கூக-ரூவடிக்கொலிகீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தத்தாண்டவமாடினார் தில்லைபம்பலவாணர்

அநுபல்லவி.

ஆனந்தத்தாண்டவமாடிநின்று ரரியருள்சித்தம்பெறச்சக்கொ
டென்றருச்சிக்குந் தனிப்புஷ்பந்தரிச்சுத்தம் பதத்திற்பொற் றிருச்
சிற்றம்பலத்துனின் (ஆனந்தத்தாண்டவம்)

சரணங்கள்.

க. பாதச்சிலம்பு கலீர்கலீர்கலீரென்னப் பைம்பொற் குழைகள் பளீர்பளீர் பளீரென்ன வேதபுராணந் தத்தெய் தத்தெய் தத்தெய்யென்ன விரித்துச் செஞ்சடைக்குப்பொன் தரித்துக் குஞ்சரத்தைக் கொன்றுரித்துத் திண்புரத்தைப்புன் சிரிப்பிற் சங்கரித்துநின் (ஆனந்த)

உ. மால்கைமத்தளந் தஞுதஞுதஞுவென்ன மலரயன்தாளங்கணீர்கணீர்கணீரென்னச் சேல்விழிமாது சபா சபா சபாசென்ன சிறக்கக்கிண்கிணிச்சத்தந் தறைக்குட்கிங்கணுக்கென்று பிரக்கச் சொர்க்கமட்டுக்குந் திறக்கச்சபைதிறக்க (ஆனந்த)

ங. பத்தர்கள்தேகம் விரீர்விரீர்விரீரென்னப் பதஞ்சலி வியாக்கிரர் ஜெயாஜெயாஜெயாவென்ன சித்தகணங்கள் சிவாசிவாசிவாவென்ன திடுக்குச்செந் தணக்குத்திந் திடுக்குச்செந்தணக்கென்ற குடுக்கைக்கைம்புயச் செங்கைபடுக்கத் தொனியெடுக்க (ஆ)

இ ஃ து

கொள்ளிடக் கரைமேல் நின்றுபாடியது.

கூச-கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

காணுமல்விணிலே காலங்கழித்தோமே

அநுபல்லவி.

சேடனார்போற்றுந்தில்லைச் சிதம்பரஸ்தலத்தை (காணுமல்)

சரணங்கள்.

க. சேரன்சோழன் பாண்டியனிரண்ணியவன்மன் கோபுரமுஞ்சூரவீரப்பபூபன் செய்ததிருமதில்களும் பாருலகும்போற்றுகின்றபஞ்சாக்ஷரப்படிகளும் ஆரங்கள்சூழ்ந்த திருவாயிரக்கால் மண்டபமும் (காணுமல்)

உ. கங்கையும்நிறைந்த சிவகங்கையும் படித்துறையும் மங்கைசிவகாமியம்மை வாசல்பணிமண்டபமுந் திங்களணி திருமூலநாதருடசந்நிதியும் பொங்குசெல்வம் போலுயர்ந்த தங்கப்பொம்பலமுங் (காணுமல்)

ங. நிர்த்தசபை கனகசபை சிற்சபையின்தெரிசனமும் முத்திபெறலாமெனவே முழக்குஞ்சின்னத்தொனியும் பத்தர்க்குட்சிறந்த கோவிந்தராஜர் சந்நிதியும் சுற்றிலுந்துலங்க ரத்னசொர்னக்கொடிமரங்கள் (காணுமல்)

௪. தில்லைமூவாயிரவர் முனிவர்பெரும் வீதிகளும் - அல்லும்பகலு மளிக்கமன்னதான சிறப்புஞ்-சொல்லரிய மடங்களுஞ்சோலை களும் வாவிகளும் - நல்லதிருக்கூட்டங்களும் நாலுவிதருவீதி களும் (காணமல்)

௩௫-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனஞ்செய்வேனே முத்திகொடுக்குந் திருவம்பலவாணேசனை

அநுபல்லவி.

அரியயனிருவரு மரியாதவிமலனை
கரியுரிபோர்த்தநங் கருணைக்கடலைத்தேடி

சரணங்கள்.

௧. செஞ்சடை மதிகங்கையுந் திருமுகஞ்சிறந்த பங்கயச்செங்கை யும் பஞ்சாட்சரப்படியும் பாதத்தணிசிலம்பும் நெஞ்சாரவேது தித்துநின் றெனதுகண்ணாரத் (தெரி)

௨. காளியுடன்வாதனையிருமுனிக்குங்காட்சிகொடுத்த நாதனைமா லுடன்பணி யிரணியவன் றனக்கருள் காலகாலனை யன்பர் கருத்திற்குடி கொண்டானைத் (தெரி)

௩. சிவகாமிபிராணேசனை யென்னையாண்டருள் தில்லையம்பதியீசனை அவனிதொழுதயாபரனை யென்னையனை சிவசிதம்பர தேவசிற் றம்பலவாணனைத் (தெரி)

௩௬-கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கண்டபின்கண்குளிர்ந்தேன்ஜனனக் கடலைக் கரைகடந்தேன்

அநுபல்லவி.

அண்டர்பிரானைக் கருணைகடாக்ஷனை யம்பலத்தைகண்டபேர்க் கருள்மோக்ஷனை அண்டபகிரண்டமும்படை நேயனையாண்டு வனை நித்தியத்தாண்டவராயனைக் (கண்ட)

சரணங்கள்.

௧. அந்தப்பிறைகங்கைதா னசைந்தாடவே யமரர்முனிவர்சிவசிவ வென்னவே சந்தித்தேயன்புடன் தும்புருநாரதர் சங்கீதமே பக்க விந்தைக்கிசைந்தாமல் மத்தளம்கொட்டவே வேதங்கணீ ரென்று தாளமுழங்கவே திந்தோந்திரிகிடதோதிடி யென்ன வேசிந்தித்து நின்றுமும்பர்கள் கோனைக் (கண்டபின்)

௪. பாவைத்தன்வாசலிற் றாதனை வேதனைப்பத்தர்க்கு முத்தியளித்
திடுங்கர்த்தனைக், கரமதிற்சூலகபாலந்தரித் தானைக் கங்காளனை
ப்பரனை, நிராமயமாகப் புறாந் தருணைகனை நித்தியகல்யாணனைச்
சித்தவினோதனைப் பரம்பரமாகிய வாண்டவனைக் கிருபையா
ரென்பாருக்கருள் பேரம்பலத்தானைக் (கண்)
௫. தண்செல்நல்விழிமாகாளிவா துக்குத் தாக்கனித்தெக்நளிசொல்
லியாண்டு, கண்படைத்தேயெதிர்த் தாடுகின்றான் தலைகவிழ்ந்த
ப்புறம்நிற்கவே, மண்ணிலொருபாதம் விண்ணிலொருபாதமாக
வேவைத் தூர்த்தநடனஞ்செய், தண்ணலைக்கண்ணனை யாரு
முக்கண்ணனை யனங்கனைவென்ற கனகசபேசனை (கண்)

விஷந்தீண்டியவுடன் பாடியது.

௩௭-கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அருமருந்தொருதனிமருந்திது அம்பலத்தேகண்டேனே

அநுபல்லவி.

திருமருந்துடன்பாகமருந்து தில்லையம்பலத்தாடுமருந்து இருவினைக
ளறுக்குமருந்து ஏழையடியர்க்கிரங்குமருந்து (அருமரு)

சரணங்கள்.

௧. கொன்றைதும்பை யணிந்தமருந்து கோதைமீதிற்படர்ந்தமரு
ந்துமன்றுளேநின்றாடுமருந்து மாணிக்கவாசகர் கண்டமருந்து
௨. இந்திராஅனவர்வானவர்தாமு மிருடிகள்தமக் கெட்டாமருந்து
சந்திரசூரியர்காணுமருந்துதானே முளைத்துத்தழைத்தமருந்து
௩. திரித்திதித்தியென்றாடுமருந்து தேவாதிமூவர்கள் காணுமருந்
து, கருத்தைத்திருத்தியிருத்துமருந்து காலனைக்காலாலுதை
த்தமருந்து (அருமரு)

௩௮-கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்றுசென்றுகாண்பே னெனதுகண்குளிர

அநுபல்லவி.

மன்றுள்பதஞ்சலி புலியூர்வாழுஞ்சபாபதியை (என்று)

சரணங்கள்.

௧. புண்டரீகமுகத்தழகும் புன்சிரிப்பினழகும் வண்டுநிறவிழியழ
கும் வரிசைதந்தத்தழகும், குண்டலமுஞ்சவுக்கிளியும் கொப்

புதரித்திடுமழகும், மண்டலமெல்லாம் விளங்குங்கண்டசாந்
தழகும் (என்று)

௨. மெய்யெல்லாம்வெண்ணீறுவிளங்கியவற்புதவழகுங்கைகளிலே
தரித்திருக்குங்கனலும்டமருகமும் பையரவம்பூண்ட கையாற்
பயந்தீர்க்குமழகும் வையமெல்லாமுய்யவங்கண் வரவீசுங்கை
யழகும் (என்று)

௩. குஞ்சிதபாதத்தழகுங்குனித்தவோர்பாதத்தழகும், கஞ்சன்மு
டிமாலையொடுநவின்பதக்கத்தழகும், கொஞ்சுமொழி சிவகாமி
கூடனிற்குமழகும் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காமனிதமுமனங்களிக்க
என்றுசென்றுகாண்பேனெனறுகண்குளிர (என்று)

௩௧-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

அநுபல்லவி.

காணமுத்திதருந்தில்லைத்தானுவாயிருந்துபஞ்சபாணனனைக்கண்
ணுலெரித்த, சோணகிரிவல்லவா புராணசுந்தார் தமிழ்மூவாணருக்
கருள்செயும் நிர்வாணரெனும் பேரம்பலவாணர்தஞ் சிவந்தபாதங்
காணமுத்திபெறலாமே (காண)

சரணங்கள்.

க. பண்டுவிடமுண்டு நீலகண்ட ப்ரஹாசம்பு மூண்டகத்திருமஞ்
ளர்புண்டரீகார்சனர்துதிகொண்டசிவசங்கரபிரசண்டகாலனை
யுதைத்துதண்டனைபுரிநடேசர் புண்டரீகமலர்த்தாளைக் (கா)

௨. பஞ்சவதனமகேசர் குஞ்சரசருமதார் வஞ்சிசிவகாமிநேசர்தஞ்
சமென்றடைந்தவர்தம், நெஞ்சினுதயம்புரிந்தவிஞ்சுகனகசபே
சர் நெஞ்சிலம்பணியொளிர் குஞ்சிதத்தாண்மலரைக் (கா)

௩. தேடரியதிகழ்பாதமாடரவப்பூணணிந்து வேடனுக்கருளிமூவ
ர்பாடவேமனமகிழ்ந்து, நீடியசெஞ்சடையிறுடியகங்கைபுனை
ந்துகூடிவொளிர்நடராசராடிய மலர்ப்பாதத்தைக் (கா)

௩௨-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிராகம்.

பல்லவி.

ஹரகாசிவசிவநமச்சிவாய வெங்களம்மைசிவகாமசவுந்தரிநேயா

அநுபல்லவி.

யாவுந்தொண்டருக் கன்புசெய்யுஞ்சகாய நித்தியபதம்பெற சமயத்தினி னிதம்பரிவாயிருந்து மிதம்பெறவிளையாடுஞ் சிதம்பர தேவா. அரகர

சரணங்கள்.

௧ தினமும் நின்பசேர்வை சேவிக்க வேணுமிந்தத் தெரிசனமே மோட்ச பலமெல்லாங்காணும் வினைவெல்லாமந்த ரூபமாய்த் தோணுமென்றும் நித்தம்பலதேவதைகள் சுற்றம்பலவிருந்தாலும் வெற்றம்பலமாது சிற்றம்பலமாமோ. அரகர

௨ யாவருக்குமுயிர்க்குயிரா யுறைந்தாயேபரம ரகசியமாகவெங் கும்நிறைந்தாயே மூவர்க்குமுதல்வனாய்ச் சிறந்தாயே கருணை முகதா செகசகசகவென நடமிடுகதா வாடமருக்காதாரனே.

௩. பாதிமதியணிந்தபரஞ் சோதியன்பாய்ப்பணிந் தொண்டருக் கெல்லாமநுபூதி ஆதிவுமைபதியாகிய நீதிமிகவு மம்பரமானதி கபர ரூபபரமான சிதம்பரதேவா. அரகர

௪௧-கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம் அடதாளம்.

பல்லவி.

யார்க்குத்தெரியுமையா சபாபதிநீ ராடியவிந்தை நாதனேயா

அநுபல்லவி.

தூக்கியபாதா திரிசூலமுங்கையிலேந்தித் தும்புருநாரதர் கிம் புருடர்கின்னரர்சூழப்பொதுவிலன்பாதாழ வாடினவிந்தையார்க்கு த்தெரியுமையா. யார்க்

சரணங்கள்.

௧ பாதச்சிலம்புமசைய உமைமகளிடப்பாகத்திற் கூட்டியொசிய வே வேதகீதங்களும் பின்றேதவே மழுவேந்திவிடையை விட் டிறங்கிச் சடையைவிரித்துக்கொண்டு வேளைபார்த்து வொரு காலைத்தூக்கிக்கொண்டு யார்க்

௨ குண்டலம்ரண்டுதுலங்க திருச்சடையிற் குளிர்கங்காதேவிகு லுங்க பண்டுசுந்தரற்காகப் பாவைக்குத்தூதுசென்று பதுமக ல்வழகிய வதனவிழிசுமந்த பாதம் நோகாமற் சாயவேதம் பாடிக்கொண்ட யார்க்

௩ திருச்சிற்றம்பலம் வாழ்வோய்பத்தி வலையிற்செகந்துதித்திட
விழ்வோய் தரித்திந்தோந் திமிதிரிக் தித்தித்தித் தீந்திமி தக
தகதரிகிட திகிதிகிதிரிகிட தாத்தமியெனத் திருக்கூத்தாடிய
விந்தை யார்க்

௪௨-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுந்தரகுஞ்சிதபாதநிலைகண்டு தெண்டுசெய்வாய்மனமே

அநுபல்லவி.

சந்ததந்தில்லை சிவகாமிபங்கனார் தானந்தமாகிய
வானந்தநாடகச் சுந்தர

சரணங்கள்.

௧ அச்சுதன்முன்னாலேமனதாகித்தேடு மாக்கன்றலைகணெருங்கி
டச்சூடு மெச்சியோர்பாம்பும் புலியுங்கொண்டாடும் மேலாஞ்
சிதம்பரந்தன்னின்றுடுஞ் சுந்தர

௨ வெஞ்சினத்தேமனுயிரைமடிக்கும் வீட்டின்பந்தத் தெண்ணங்
தன்னைமுடிக்கும் செஞ்சிலம்புங் கிண்கிணியும் படிக்கும்சிற்ற
ம்பலத்திலென்னாளும் நடிக்குஞ் சுந்தர

௩ நல்லவர்செம்மை மனத்தவர்போற்றும் நம்புமடியார் பிறவி
யைமாற்றுந் தில்லைமூவாயிரர் பூசைசெய்தேத்துந் திருமால்
தன்கண்ணை மலரெனச்சாற்றுஞ் சுந்தர

௪௩-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்த பைரவி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தூக்கியபாதத்தி னேக்கொளிகண்டு சும்மாயிருநெஞ்சமே

அநுபல்லவி.

தூக்கியபாதத்தை கண்டவர்க்கேசித்தி சொன்னேன் சொன்
னேன்முக்காலும்வெற்றி தேக்குங்கருணைச் சிவகாமியே சத்தி தில்
லைச்சிதம்பரங் கண்டவர்க்கேமுத்தி தூக்கிய

சரணங்கள்:

௧ பாக்கியமானபராபரங்காணும் பார்ப்பதெல்லா மதுவாகவே
தோணும் வாக்குமனதுக்கெட்டாததுபூணி மன்றுள்நடனமு
னக்குள்ளேகாணுந் தூக்கிய

௨ பிறப்பிறப்பென்னுந் துயர்போயொளிக்கும் பேரின்பமான
சுகமேயளிக்கும் மறப்புநினைப்பு மிலாதமிளிர்க்கும் மன்று
டையானருள் கொண்டுதளிர்க்குந் தூக்கிய

௩ தத்துவமெல்லாந்தலைமாடுமாறுந்தானே நாமானவிடங்கண்டு
தேறும் அத்துவிதப்பொருளாகியேவீறு மானந்தவின்பவயிர்
தம்முள்ளூறுந் தூக்கிய

௪௪-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவந்தபாதத்தைக்காணவேணுமென்று சிந்தையினினை மனமே

அநுபல்லவி.

தவந்தனக்குப்பயன் தருவோமெனத்தில்லைச்சபையி
னடனமிடுந்தாண்டவராயன் சிவந்த

சரணங்கள்.

௧ அம்பரத்தினின்றமார்கோன்முனிவர்க்கு மாறுசமயவேதசா
ஸ்திரத்தலைவர்க்குஉம்பலர்க்கு முயரிருடிகட்கு முலகிலுள்ள
பேர்களுக்கு யோம்மென்றடிச் சிவந்த

௨ பதஞ்சலிபகவற்கும் வியாக்கிரபாதற்கும் பலருளும் நடனஞ்
செய்த பாதங்காண்பதற்கு நிகழுமவ னருளினாலே திக்கு
மன்பர் நினைவிலுங்கனவிலும் நின்றுநடனம்புரிந்த சிவந்த

௩ காளியுடனேகூடி வாதாடினவிந்தை கண்டதில்லைக் காதாற்
கேட்டதுண் டிப்போது தாளியுடம்பிற்பூசி மான்மழுவுமேந்
தித்தொந்தோமென்றொருகாலைத் தூக்கிநின்றடிச் சிவந்த

௪௫-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அவனேதேவர்கள்கண்ட வனவனேதேவர்கள்தலைவ
னவனைத்தினமுநினை மனமே

அநுபல்லவி.

தவனேசர்பணிசிதம்பரவாச னொளிருஞ்சிற்பரைநாட
ராஜனெவனோ அவனெவனோ அவனே

சரணங்கள்.

௧ இகலாதியேகனனேகனென்றே திகழுமெழிலான ஜோதியெவ
னோ புகலாதி பூமியான்மாவந்த பாசபரிபூரணமானதெவனோ
சகலாதியெவர் சராசரமாகியே நின்றசம்புநாதனெவனோ அக
லாதியமாருக் காதாரமாந் தெய்வமாமகா தேவனெவனோ
வவனெவனோ அவனே

௨ உருவாலுமருவாலு முருவருவதினாலு மொளிரும் பிரமமெ வனோ விரிவாலுமுயர்வாலு மெவ்வுயிர்க்குமுயிராய் விளங்கிய மெய்யனெவனோ ஒருநாலு மறையாலு முடிக்கலைகளினாலும் ஓதொணாதனெவனோ அரியாலு மயனாலுமடிமுடி யறியாத வாதிமுன்னாதியெவனோ வவனெவனோ அவனே

௩ போனவரிசிரமேறிப்பிளந்திடும் பெரியதாளுமெவனோ நே ரானபங்கயன்சிரமதைக்கிள்ளிடும் நிமலனமலனெவனோ ஏரா னமதனை முன்னுதலின் விழியினாலெரித்த பகவானெவனோ சீரான புலியூரிற் சிவகாமி பங்கனாஞ் சிற்சபாபதி யெவனோ வவனெவனோ அவனே

௪௬-கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மறவாதிருநெஞ்சமே உனக்கிது யிறவா மருந்தாமே

அநுபல்லவி.

நறுமாமலர்ப்பொழில்சூழ் தில்லையம்பலநாதர்க்குஞ்சிதச்
செம்பொற்பாதமினைப்பொழுதும் மறவா

சரணங்கள்.

௧ நிச்சயமாகவேகேளா யஞ்செழுத்துண்டுநிற்கும் நிலையையறிந் துச்சரித்துக்கொண்டு வைச்சவழியே சென்றும் அச்சமறவே கண்டு மன்றுளானந்த நடமின்றே கண்டுகொள்ளென்றும் மற

௨ பழையவடியார் திருவடியில் விழ்ந்தெழுந்து பணிசெய்யவே யுரிமைக்கிமனமகிழ்ந்து பிழைலாரமற்காத்துத் திருவடிநிழ லிற் பிசகா திருக்கவைப்ப ராகையால் நீ எப்போதும் மறவா

௩ நினைவாரமுத்திரு மூலத்தானமேசென்று தெரிசனஞ்செய் சிவ காமிசன்னிதிகண்டு அனவரதமுஞ் செம்பொனம்பலத்தாடியவ ரமையப்பர் பொற்றாள் செம்மையாகக்கண்டு மறவா

௪௭-கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவனைமறவாதே நினைமனமே-ஒருக்காலும்
சிவனைமறவாதே நினைமனமே

அநுபல்லவி.

அவனியுடன்பசிரண்டங்களையு மளித்தாண்டவனைத்
தாண்டவனையரசம்பலத்தானைச் சிவனை

சரணங்கள்.

௧ நடவாதநடத்தைநடந்தாலுங் கூடியடையாதகொடியகலியரவு
தொடர்ந்தாலும்படையாளர் சிற்றுமடர்ந்தாலும்மாதரகடை
மனைதோறும் நிதங்காத்துகடந்தாலும் சிவனை

௨ பெண்ணாசைவந்துபிடித்தாலும் நம்மைபெண்ணுமலே ஒருவ
ரேசியடித்தாலும் புண்ணுகிமனது துடித்தாலு மோய்ந்துகண்
ணுகிசெவிமூடிக் கால்கள் ஓடித்தாலும் சிவனை

௩ வாரியளறுயிறைத்திட்டாலும் பொன்னும்மேருகிரி வீறுபட
விண்ணுடைபட்டாலும் பாருலகுவாழ்வதுகெட்டாலும் மூர்த்த
யாருமறியாத பழியாமவினைதொட்டாலும் சிவனை

௪ அரியபிரமபதங்களழிந்தாலு மின்னுமிருசுடருமாறி எதிரேறி
யிழந்தாலும் வருணணிம்மண்மாரி பொழிந்தாலும் நாளுந்த
ருமநெறி பகருமறைதவறிமொழிந்தாலும் சிவனை

௫ மருமலர்களணியும்பரனைத் தேவதருவாகிக் கதியின்பந்தருங்
குருபரனை உருவாகிவருந் திகம்பரனைநீலத் திருவுடனேநடன
மிடுஞ்சிதம்பரேஸ்வரனை சிவனே

௪௮-கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பேசாதே நெஞ்சமே பேசாதே

அநுபல்லவி.

பேசாதேநெஞ்சே யின்சொல்லிப்பேசியுந்தா னென்னகண்டாய்
ஈசர்புலியூரில்வளர் நேசரனுபூதியல்லாற் பேசா

சரணங்கள்.

௧ சிங்காரவிடையிங்கலே சங்காரவழிபோகாமற்பொங்கமாகவே
நிறுத்தி எங்கள்குரு நாயர்பாதமேத்திக்கோ மனதைத்தேற்
றிக்கோ அருக்கறுத்துக்கோ அஞ்செழுத்தையும் போற்றிக்
கோ நானென்றசத்தம் பேசா

௨ ஆணவமாயைக் கருப்பையு மூழைமெழுத் துள்ளிருத்திச்சோம சேகரபாதத்தை நாமெனக் கருத்துள்வைத்து நாடிக்கோபொருளைத் தேடிக்கோ முத்திவழியைக்கூடிக்கோ ஆனந்தக் கூத்தாடிக்கோ நானென்றசத்தம் பேசா

௩ பட்டிப்பசுக்களைக் துண்டு கொட்டிலிலடைத்துக்கொண்டு எட்டெழுத்துருவையுண்டு பொட்டெனச்செபத்திற்சென்று பூண்டுக்கோ வருவினையென்றுக்கோ நமது ஆண்டவன் தில்லையம்பலத் தாண்டவன் தன்னைநீ கண்டால் பேசா

௩௯-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சிதம்பரமேகினைமனமே ஜென்மமீடேறச்
சிதம்பரமேகினைமனமே சிதம்

அநுபல்லவி.

சிதம்பரமேமுத்தி சின்மயமாகிய
பதஞ்சலிபூசித்த பாதரைக்காண சித்

சரணங்கள்.

௧ ஆகமவேத புராணவல்லாச சிவோகமகேச நடேசரைக் காணச் சிதம்

௨ தக்கிடதிக்கிட தரிகிடவெனவே திச்குநடனமிடும்வேதரைக்காணச் சிதம்

௩ திங்கிமிதிமிதிமிதிமிதிமிவெனவே விங்கைநடனமிடும்வேதரைக்காணச் சிதம்

௪ சந்தனலேபன சம்பிரமலாலிரு சந்த வசந்த வசந்தவைபோகரைக்காணச் சிதம்

௫ பத்தியருட்சித காமசவுந்தரி முத்திதரும்பராசத்தியைக்காணச் சிதம்

௬ தரணியிலனைவரும் தயியொடுதுதிசெயு மிரணியவன்மவிநோதரைக்காணச் சிதம்

௭ தேவர்தொழுந்திரு மாயன்தேடு மூவாயிரர்பூசித்தமூர்த்தியைக்காணச் சிதம்

௪௦-கீர்த்தனம்-இராகம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசனமேகினைமனமே சபாநாதர் தெரிசனமேகினைமனமே

அநுபல்லவி.

தெரிசனமேமுக்தி பரிசனமேநித்ய
வரிசைநடம்புரி வாழ்சபைவாணர் தெரி

சரணங்கள்.

௧ கஞ்சமலருதயன் அஞ்சவனிதைபதி கஞ்சநயனன்பணி
கஞ்சமலர்த்தாள் தெரி

௨ ஆகமத்துட்பொரு ளாகிநிறைந்த சுதாகரமகிமை கோ
ளாநாசலிங்கர் தெரி

௩ கனகாம்பரதரகனகசடாதர கனகசுபாகரகனகசபேசர்
தெரிசனமே நினைமனமே தெரி

௫௧-கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்,

பல்லவி,

தோத்திரஞ்செய்மனமே உனக்கிது மாத்திரமுற்பனமே

அநுபல்லவி,

காத்தெனையாளும் வெண்ணீற்றனை வார்சடை
யாற்றனையானந்தக் கூத்தனையநுதினம் தோ

சரணங்கள்,

௧ ஈசனைக்கனகசபேசனை ஞானப்பிரகாசனை யோர்சொ
ல்லும்வாசனைப் பதஞ்சலிபூசனை செயுஞ்சர்வேசனைக்
கயிலாசவாசனைத் திருநடராஜனையரனைத் தோ

௨ பரணனையாண்ட நஞ்சுணனை வாசுகி நாணனையக்கினிப்
பூணனைமால் தேடுஞ்சேணனை நித்யகல்யாணனை முத்தி
நிர்வாணனை யம்பலவாணனை யரனைத் தோ

௩ வேளனைமுண்டகத்தாளனை வீறுங்காளனை விபூதித்தா
ளனைப் பாம்பணிதோளனை யடியவர்க்காளனை யாதிரை
நாளனை யுமைமணவாளனை யரனைத் தோ

௫௨-கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்,

பல்லவி,

நிர்த்தமிடுந்திருச் சிற்றம்பலவரை நித்தம்நினைமனமே

அநுபல்லவி.

வித்தைதவருமுயர் புத்திவருஞ்செல்வ
மெத்தவருமொன்று மொத்துவருமன்றுள் நிர்த்

சரணங்கள்,

௧ செந்திருமாலயனிந்திரன் மாதவர்செய்யமுனிவர் செ
யசெயவெற்றிடத் தந்திரமாயொருகாலைத் தூக்கிக்கா
ளிமுன் தாகுதோதிமிதிமிதிமியாவென நிர்த்

௨ சாலபுவனத் தவரவர்போற்றிடச் சந்திராதித்தர்கள் தா
முந்துதித்திடச் செகணதோதிமிதிமிதத்திமிதிமி திருத்
காருதாகுதிக்கிட தத்தியென — கீர்த்

௩ அந்தமுள்ளமாலே செந்தசவுந்தரியான சிவகாமியம்மை
மகிழ்ந்திடத் தந்தநாதன தானதானதன தக்குதிக்கு
டிகு தளங்குதாவென — கீர்த்

௫௩-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாகவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தேடித்திரியாதே நெஞ்சே தேடித்திரியாதே

அநுபல்லவி.

தேடித்திரிந்து திகையாதேநெஞ்சே
சிற்றின்பத்தாலே ஜெகமெல்லாம்பஞ்சே — தே

சரணங்கள்:

௧ நானென்றவாணவந் தன்னையேநீக்கி நாதாந்தபேரொ
ளிதன்னிலேதாக்கு மோனமாமந்திரத்தூண்மைநோ
க்கு முத்திக்குவித்தாய் முழுகிமதியாக்கு — தே

௨ ஆத்துமஞானிக்கு மெய்தனிற்சொட்டு அண்டாண்டப
கிரண்டங்கள்விட்டுப் போனவானந்தவெள்ளத்தை
மெட்டுபேச்சரையற்ற விடந்தனைக்கிட்டு — தே

௩ போட்டவிடத்திற் பொருள்தனைத்தேடு போதநிஷ்டை
யுட்புகுந்ததுநீயாடு நாட்டமுடன் சற்குருபாதந்தேடி
நாலாம்பதத்திலருள்ஞானவீடு — தே

௫௪-கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

கண்டாயோமன நடேசனைக் கண்டாயோமனமே

அநுபல்லவி.

அண்டமுழுதும்பிரம மென்றுதோன்றநீலை
தொண்டவஸ்துவாய்வந்த புண்டரீகபுரத்தைக் — கண்

சரணங்கள்,

௧ தொந்திப்புநீங்கினையே மெய்ஞ்ஞானத்தின்சந்திப்பு வா
ங்கினையே செந்துப்பிரளயகன்ம மென்று பகலிரவா
யந்தக் கரணமேயானந்தங்கட்டுருகிக் — கண்

உ. சத்துவக்குணம்புகுந்தாய்ரஜோதம மற்றகுணமிகுந்தாய்.செத்தகயிறுதனிற் புற்றப்பாம்பைப்பிரமையுற்றுந்தெளிந்துமகிழ் பெற்றதிரள்பேரின்பங் கண்

ங. இன்பந்தெளிந்துகண்டாயசேதனவெம்பசிதீர்ந்துக்கொண்டாய், அன்புக்கினியதோர் சிதம்பரந்தனிலே நடம்புரிந்தருடமம் பலவாணனைக் கண்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சாவேரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமே தெரிசிக்கமனமே ஜெனனமில்லை யிதுநிஜமே

அநுபல்லவி.

தவசிகட்குநடஞ்செகப் சம்போசங்கரசிவ
பவநாசபுனித பஞ்சாட்சரரூபர்வாழ் சிவ

சரணங்கள்.

க. பரவும்பதஞ்சலிவியாக்கிர பாதரோடும்பார்த்தவர்க்கெல்லாம் பிர்ம்மானந்தமேமூடும், அரியுமயனுமயங்கியேதேடு மாதியந்தமில்லா வமலனினறுடுஞ் சிவ

உ. மங்களவேள்வியு மாதவர்பூசையு மருவியவாகம வேகத்திஞெசையுந், தங்கவத்தளதாளசங்கீதஓசையுந்துலங்குமெய்யடியார் துதியோசையும்வளர் சிவ

ங. வல்லவர்வாசஞ்செய் தில்லையுள்தொண்டு மகிழ்ந்துசெய்வார் பதஞ்சென்னிமேற்கொண்டு அல்லும்பகலும் பேரின்பத்தை யுண்டு ஆனந்தமிர்த்த நடேசரைக்கண்டு சிவ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கெட்டுப்போகாதேநெஞ்சே அனியாயமாய்க்
கெட்டுப்போகாதே நெஞ்சே

அநுபல்லவி.

சிட்டர்தொழுந்தில்லைச் சிதம்பரந்தனில்வாழுஞ்
சிவனேசிவனே சிவனேயென்றுரையாமற் கெட்

சரணங்கள்.

௧. ஆசாபாசத்தைத்துரத்தஉனக் கதிறனுண்டோ சொல்வாத்து
பேசாமலனுதினம் பிழைக்கும்வகையைத்தேடி பெருமான்பெ
ருமான் பெருமானென்றுரையாமற் கெட்

௨. விழலுக்குழைத்துலே போட்டுசும்மா வீணுக்கிரைத்ததென்னப
லனைகாட்டு, பழகப்பழகவெட்டுப்பழமென்றுசிக்குமோபரனே
பரனே பரனேயென்றுரையாமற் கெட்

௩. சஞ்சலமேமனக்கடங்கு குருசாமிபதம்பணியத்துடங்கு, வஞ்
சகமேவேண்டாம் மன்னன்பொன்னம்பலவரதா வரதாவரதா
வென்றுரையாமல் கெட்டு

கீர்த்தனை-௯-ம்-காம்போதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

இனிசுமக்கமுடியாதுதேகம் தில்லை

அநுபல்லவி.

வனத்துறையுஞ்சிவகாமவல்லி யுமைபாகா

சரணங்கள்.

௧. மலத்திறல்விளைந்த புழுக்கூடு துன்பவாரியைம்புலவேடர் வா
ழும்பெருங்காடு, சலத்துளியாமேலிந்தவீடு இருமை தளைத்த
லெனுஞ்சளனந்தனையெடுத்துப்போடு இனிச்

௨. ஒருநாளுபேர்சுமக்குமுட்டை நாறொருவனே சுமப்பனிந்தவு
டன்மாயக்கூட்டை, மருவிலாப்பழங்காயக் கோட்டை சன்ன
வாசலொன்பதாகியே வரும்பழையவீட்டை இனிச்

௩. வருவாதவூரனையுங்காத்தீர் இரண்ணிய வன்மனுக்குத்தனதாக
மவரவேரீர்பார்த்தீர், திருநாளைப்போவானையுஞ் சேர்த்தீர்நா
ளுஞ்சிற்சபையிலானந்தத் தெரிசனந்தேற்றீர் இனிச்

௪. வருவதென்றுவலர்க்கொன்றைதாரும்வந்துவாழாதுவாழுமிந்த
மலமயக்கந்தீருந், திருவருளானேக்கிளன்னைப்பாரும்பார்த்து
ச்சித்தமகிழ்ந்தானந்தத் தென்மதுரைசேரும் இனிச்

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்பிறவாமலேயாளாய் கேளாய்

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணவாகா பூமகனைவென்றபோகா விரக்தாமும்
ஏமசபையில்வைவபோகா புலியூர்ச்சிவகாமிவல்லியுமைபாகா இன்

சரணங்கள்.

க. காயமேநிலையென்றெண்ணி தீயபாவமேபண்ணிமாயநாகை
நண்ணிவருந்தவேமுடியாது பாவஞ்செய்யாமலிருந்தகலவுமோ
ண்ணுதவஞ்செய்தாலு மிருந்தஜனனமும்போதும்-இன்

உ. தொலையாச்சனனத்தாலே அலைவாய்த்துரும்புபோலேநினை
யாச்சுழலின்மேலேநின்மனதருளைகாட்டி யகலாதசன்மவி
னைகளைவிட்டோட்டி யழிவில்லாதசின்மய வீடுமாட்டிஇன

௩. நின்னருளினாலேவந்தேன் சந்நிதி தனையடைந்தேன் முன்னம்
வினையைத்துறந்தேன் மூண்டகடுவுண்டதூயா வணங்கினரை
யாண்டருளும்வெகுநேயா கனகசபைதாண்டவநடராயாஇன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலந்துகொள்வேன் தில்லை யம்பலந்தன்னிலே
காரணங்கடந் பூரணத்துடனே கலந்

அநுபல்லவி.

க. கூற்றுவனுகத்தொடருமிருமைக்கொடியவினைகளடியோடகன்
றது சாற்றுபெரியபுலன மெல்லாங்கொண்டு தானதுவானது
நானதுவாகக் கலந்து

சரணங்கள்.

உ. கட்டுரை கேளாதவன்மனம் யான்வைத்த காவலற்றங்கியென்
னேவலாளாயது, தொட்டுமறித்திங்கெனைத் தப்பாரெவர்சொ
ல்லற்கரியதோர் நல்லவுறளினிற் கலந்து

௩. செங்கோட்கடவுட்பதுமயானமுஞ்செய்ய கமலத்தோன்கை
யுஞ்சலித்தது, நங்குருநாதன்குறியும் நிலைத்தது நம்பலமான
பேரம்பலச்சோதி கலந்து

ஸ்ரீசபாநாதர்பேரில் பாடியருளிய

கீர்த்தனம்-௯-ம்-ஆகிரி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மாணிக்கவாசகர் பேரெனக்குத்தர வல்லாயோவறியேன்

அநுபல்லவி.

காணிக்கையாகக் கொடுத்தேனுனக்கென்னை
ஆணிப்பொன்னே தில்லை வம்பலவாணு மாணி

சரணங்கள்.

க. நோயும்வறுமையுஞ்சண்டையிடாதேநோக்கரைநோக்காகநோ
க்கிவிடாதேசாயுந்தருமஞ்சலித்துவிடாதே சக்தியில்லையாதே
ஆயுமிளம்பிறைசூடியமூர்த்தி யத்துவிதமூர்த்தி புத்தியளித்து,
தீயும்மறுமை யெதிர்நின் றுதள்ளுஞ் சிற்சபைமர்திர சிதம்பர
தேவா மாணி

உ. கட்டிடலைவிட்டுக்கிடத்துமென்றுதே காலைக்கரங்களைகட்டுமெ
ன்றுதே வகாட்டிமுழக்கிட்டு நகூவென்றுதே, தோரணிகொ
ள்ளாதே, யெட்டியொருவர் புலம்பவராதேஎழைப்பிணத்தை
யெடுமென்றிடாதே சிட்டர்தொழுந்திரு கட்டளைபேவுஞ் சிதம்
பரதேவர் திருநடராயா மாணி

ங. கட்டையின்மேல்வைத்துச் சுட்டுவிடாதே கள்ளக்குழியிற் பு
தைத்துவிடாதே பட்டும்பணியுந் தரித்தயலோர்வந்து பாலள்
ளிக்குத்தாதே கிட்டியொருவர்சடங்குசெய்யாதேகேட்டவரெ
ல்லாங் கிடைக்கத்தகுமென்னச். சிட்டிப்பவன்பணிசிற்சபையி
மேவுஞ் சின்மயரூபா சிதம்பரநாதா மாணி

ச. அம்பருஞ்சிங்கத்தடைந்தனரென் றுமாருார் வெண்கறியேறின
ரென்று, செப்பரியதிரு ஞானசம்பந்தர் தேசுடன்சென்றுரெ
ன் றும், இப்படி யென்னையலைத்துவிடாதே எம்மானிருந்தபடி
யேயிருந்திடச் செப்பவருவீர் நடம்புரிமேவுஞ் சிதம்பரதேவா
சிவகாமிநேயா மாணி

ரு. சுற்பாதற்பரமெய்ப்பொருளுங்கண்ட சித்தரெல்லோரும் நிறை
ந்துதெரிசிக்கத், தற்பகமாம்நாலாஞ் சத்தினிபாதமுஞ்சாயுச்சி
யமும்பெறவே, பொற்பூமாரியிமையோர்சொரிந்திடப் பொன்
னூசலாடுந்திரு வாதிரைநாளிற் கற்பூரதீபம்போ லென்றனுட
லைக்காகசபையிற் கலந்துகொள்வாயே. மாணி

முத்துத்தாண்டவர்
சபாநாதர்பேரில்பாடியகீர்த்தனம்,
முற்றிற்று.

ஆககீர்த்தனம்-௧௰.

திருச்சிற்றம்பலம்

சபாநாதர் துணை.

முத்துத்தாண்டவர் பதம்.

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வருவார்வருவாரென்றென் மனதைத்தேற்றுவரல்லால்
வந்தாரென்பாரைக் காணகிலேன்

அநுபல்லவி.

தெருவிற்கும்வாசற்குந் திரிவார்சகிமாரெல்லாந்
தில்லாபுரீசர்முன்போய் கல்லாரென்காதல்சொல்லார் வரு

சரணங்கள்.

க நிலவிலுலாவச்சொல்வார் சலவைப்பன்னீரிறைப்பார் நலிக்கு
வேளையென்பார் மலர்மெத்தையிதுவென்பார், சுமோவிதவி
நேகப்பலமோ நானேதுசெய்ய உலகாளுந்தில்லை யீசருலவியெ
ன்னையணைய வரு

௨. நாமறியோமேசாமி தாமதஞ்செய்வாரோ நீமயங்காதேயென்
றுபூமலேற்றவருவார், காமனூர்வந்தாலென்ன சோமனூர்வந்
தாலென்ன பூமலர்வாடுமுன்னேஎமசபேசரென்முன் வரு

௩. சங்கைசடையிலாடச் செங்கையிற்றுடியாடப் பங்கயமெனுங்
கைகொள்மங்கையர்கள்கொண்டாடநங்கைசிவகாமிகொங்கை
சேர்புயமாட செங்கைவீசியாடச் சதங்கைபாதத்திலாட வரு

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தேனார்மொழிமானாள் தன்னைச்சேர்மயல்தீர்

அநுபல்லவி.

வானோர்க்கம்பல வாணாபணிபூணா தேனார்மொழி

சரணங்கள்.

௧. அனகமதுசரிய முகமலர்வளை நெரியக் களபமுலை புளகமெழக்
கலவிசெய்யத்தருணம், வளமைபெறுமக்கு மாலினைகமார்பாவ
திருபா, களமார்விடவூணுதில்லைக் கனகசபைவாணு தேனார்

௨. அன்னைதான்-வசைபேசவே துணையானமாதருமேசவே, கன்
னன்மாமதனெய்யவே மலர்க்கையிற் கங்கணந்தொடுகவே, எ
ன்னதான்செய்வாள்சொல்வீர் மயலெளிதல்லவேவில்லீர், மன்
னுந்தார்தாதா தில்லைமன்றுளாடியபாதா தேனார்

௩. சந்தனஞ்சுடுமென்பள் மனந்தகைத்தால் பகையென்பள் அந்
தியுந்தணலென்பளொரு வல்லுநாறுகமென்பவள், கொந்தார்
கொன்றைத்தாமா நடுங்கோதை யம்பிகைவாமா இந்திரன்றிரு
மாலயன்றொழுமீசா நடராசா தேனார்

பதம்-இ-ம்-ஆஷாடகன்னடம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

பேசவுமொண்ணுதோ கோபமேதோ தென்புலியூர்

அநுபல்லவி.

ஈசரேயுமக்கு நாணுகாதோ பேசவுமொண்

சரணங்கள்.

௧. வருந்தினனைழக்கவுமாச்சோ நிம்முடன்பொருந்தாத வென்
னைச்சேர்ந்தாலேச்சோ இருந்தவிடமெல்லா மவள்பேச்சோ
அவள்கையின்மருந்துதான் றலைக்கேறிப்போச்சோ பேச

௨. மாதவர்வசையாலேமனம்நோமோ வென்னைத்தள்ள நீதமோ
பெண்பழிவீணேபோமோ, காதலறியாதவர்சேர்தாமோ சுந்தர
ஞர் தூதரேயிப்படி செய்யலாமோ பேச

௩. கொந்தலாமலியிற்சேர்ந்தீரே சேர்ந்தணைந்துசந்ததம் நீங்காம
யல்தந்தீரே, அந்தமின்னார்தம்மைநினைந்தீரே சிவகாமசுந்தரி
பாகரே மறந்தீரே பேசவும்

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அப்படியிப்படிசெய்ததற்கோபிஷேனன் தப்பிதமோ தில்லைதாண்ட

அநுபல்லவி.

பொற்படியேகொடுத் தெப்படியாகிலும்
மெய்ப்புடன்வந்தென்னை யொப்புடன்கூடீர் அப்

சரணங்கள்.

க. வாலையிலேசங்கச் சோலைவீலேமுத்துமாலையிலேபொன்றோலை
யிலேசெய்த, லேலையிலேயந்தி மாலையிலேதென்னஞ் சோலையி
லேதூமலீலையிலேநீர் அப்படி

உ. மேடையிலேமலர் சூடையிலேவிளை யாடையிலே புறவாடையி
லே, நீராடையிலே யென்னைக்கூடையிலேமுத்தாடையிலேகை
போடையிலேநீ அப்படி

ங. நாளையிலே யென்னையாளையிலே சொர்க்கக்காலையிலேறியே வா
ளையிலே, யிந்தவேளையிலேநல்ல நாளையிலேகற்பகச் சோலையி
லேயாசை மீளையிலேநீர் அப்படி

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சரசமிப்படிசெய்யலாமோசாமிநீர் சரசமிப்படிசெய்யலாமோ

அநுபல்லவி

வரிபெறும்விஞ்ஞதரே வளர்சிதம்பரநாதரே சரச

சரணங்கள்.

க. ஸ்தனத்திலேகைகளைப்போடுகிறீர் முகத்திலேமுத்தம்நாடுகிறீர்
தலையிலேமலர்சூடுகிறீர் தழுவியேவிளையாடுகிறீர்

உ. மானமுறுமெங்கள்குலத்திலே மாதவர்திருமின்பலத்திலே
ஞானமுறுஞ்சிவஸ்தலத்திலே நாரீகபொன்னம்பலத்திலேசர

ங. வேதந்துதித்திடும்நீதரே மிகுந்திடும்பிரக்கியாதரே
ஓதவருந்தில்லைநாதரே யுயர்சிதம்பரநாதரே சர

பதம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல-தீண்டாதேநில்லும்

அநுபல்லவி.

வேண்டாமிதெல்லாங்காரியமல்ல தீண்டாதேநில்லுந் தாய்தமர்கண்
டால். ஆண்டவரென்றும்பயப்படார் தில்லைத்தாண்டவராயரே

சரணங்கள்.

க. இரவிலேவந்தென்னை மல்லிகைப் பூவினாலேயெறிந்தாசருவித்
தாவிமடியைபிடித்தும்பண்ணாத சரசமேபண்ணாதீர்
கோவிலில்லாதவூரோவையோ பாவியேன்பக்ஷம்யார்சொல்
வார்கள்சேவிலேறும்நீதரே திருத்தில்லைநாதரே வேண்

உ. ஆருமில்லாவிடத்திற்பிடித்தாற் சேருவாளென்றுபார்க்கிறீர்
அந்தத்தாருகாவனத்துமாதர்போலல்ல சமர்த்தினையா
ஊருமுலகுமறியச்சேலை தாருமிரவும்பகலும்வீட்டில்
வாருங்கூடியணையலாஞ்செம்பொன் மன்றுளீசரே வேண்

ங. இன்னாரினியவரென்றெண்ணாமல் முன்னாளுறவாயிருந்தவளைப்
போற், பின்னாலேவந்துதழுவினாற்கண்டபேரென்னசொல்வார்
சொன்னாலுஞ்சற்றுமறிகிறீரில்லை முன்னாலிருந்தவா வருகிறார்
பாரும் பொன்னாடர்பணி கயிலைவாசரேபுலியூரீசரே வே

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

அழைத்துவாபோடி யடிமானே யின்பம்

அநுபல்லவி.

தழைத்தபுலியூரிற்றாண்டவரைத்தாயே அழைத்

சரணங்கள்.

க. அன்னநடையின்னே யேனிவ்வன்மமென்னையன்னையென்றும்
பார்உன்றன் தன்மம்சொன்னேனா னொருவார்த்தை கன்மம்
நாளுஞ்சுகமுறவே மருவாதஜென்மமென்னஜென்மம் அழை

உ. செம்பொன்மலரின்பமுடன்சூடி யுயர்செம்பவள வாயிலிசை
பாடிக், கும்பமெனுமிருதனத்தைநாடியென்னைக்கூடியவர்போ
னவிடந்தேடி யுறவாடி அழை

ங. தில்லைவனந்தனிலிருக்குமீசர் எங்கள்சிவகாமவல்லியுடன் பிரி
யாதநேசர், அல்லறுத்தாண்டவர்பிராணேசர் இப்போதுஅன்ன
மேநீர்சொன்னால் வருவான்பிராணேசர் அழை

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசைதீரவேயென்னை அணைந்தாலொண்ணாதோ

முத்துத்தாண்டவர் கீர்த்தனம்

அநுபல்லவி.

பூசைபுரியுந்தில்லை ஈசாசபைநடேசா ஆசை

சரணங்கள்.

௧. சந்திரனைக்கண்டுலே மந்தராங்கமானதுபோல் எந்தன்மீதிற்பட் சம்மைத்துவந்தாலொண்ணாதோ. கந்தர்ப்பன்கை புஷ்பமான மந்திரோமேவருமே தந்திரமேசொல்வதெல்லா மந்திரசபைந டேசா ஆ

௨. தேடியவல்லவன்பேடு கூடிமருவாதிருந்தா லீடிடவுலகிற் பே டோடிநின்றுய்யுமோ, நாடியேவந்தவென்மேல் மோடிசெய்ய லாகுமோ பாடியகின்னரர்போற்ற வாடியசபைநடேசா ஆ

௩. கருமேகங்கண்டு மயிலொருமைப்படுலீலைபோர்கரிசனமுடன் சேர்தன்பெருமையதல்லவோ, திருவுளமகிழ்ந் தென்னைமருவ னைமீதினிற் கருதிபுகழுந்தில்லைக் கனகசபைநடேசா ஆ

ஏசல்-பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஏகதாளம்,

பல்லவி

௧. திருமுத்தப்பந்தலின்கீழ்
இருபக்கந்தொழுவேவரும்
ஒருப்தன்செயுந்தவத்தைக்
வருகிறபோம்பல
கருதிப்பயன்முதலோர்
இவரார்சொல்லண்ணே
கருதிநிருத்தங்காட்ட
வாணர்காண்மின்னே

௨. வடகயிலைதனின்றுமன்று
இடபமிசையேறிவரு
கடல்கணையும்போலெழுந்த
நடனபாதிபார்தில்லை
சுடருமுதித்ததுபோல
மிவரார்சொல்லண்ணே
விடமமுதுசெயுநேசர்
நாயகர்காண்மினே

௩. சுரரெனுமூவாயிரவர்
இரதமிசையேறிவரு
சரபதராஜனுமூன்று
பரமசிவகாமிவல்லி
திரளுமுனிவருஞ்சூழ
மிவரார்சொல்லண்ணே
புரமுமெரிபடமுனிந்த
பங்கர்காண்மின்னே

௪. கந்தருவரிசைபாட
இந்திரவிமானத்தில்வரு
அந்திவடிவினர்தொண்டர்
சந்திரசேகரராணந்த
தந்திரனன் மறைமுழங்க
மிவரார்சொல்லண்ணே
புந்தியில்வாதியவர்வால
தாண்டவர்காண்மின்னே

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நேசமேன்பூசலே ஞைசயேன்பேசுரீர்
நேசமேன்பூசலே ஞைசயேன்பேசுரீர்

அநுபல்லவி.

வாசஞ்சேர்தில்லைநட ராஜரேமுந்தவும்மை
மோசஞ்செய்தானேயந்த ரோசம்போதாதோ நேசமே

சரணங்கள்.

௧. வாடியென்றழைத்தற வாடிமுகவிச்சைகள்
பாடியவள்மேற்சிந்து பாடிக்கொள்வீரல்லாற்
போடியென்கிறபேச்சைப்போடீர் முன்னமும்பேய்க்கூத்
தாடியென்பதுமெய்க்க வாடியபாதரே நேச

௨. கொம்பனையாள்குதிரைக் கொம்புரண்டானையொரு
கம்பஞ்சேர்த்திர்சேர்த்த கம்புகன்றிடக்கண்டீர்
அம்பலவாணரேயு ரம்பலேனுமக்கிப்போ
வென்போலுமேபொருத்தி யின்பஞ்செய்வாளோ நேச

௩. பூண்டவாசையானேசம் பூண்டபோதேயெனக்கு
வேண்டாதவனைத்தீண்ட வேண்டாமென்றேனே
ஆண்டாரேரேரெனைப்பெண் டாண்டாற்றலைக்குமேலே
தாண்டவாறீரோ தில்லைத் தாண்டவராயரே நேச

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேவலியவந்தேனே கோபம்

அநுபல்லவி.

ஏனேவம்பலத்துறை வானேதுய்யோனே

சரணங்கள்.

௧. நினைத்துமனதின்வன்மங்கண்டு நெஞ்சினினையாதெல்லாநினைத்
துநின்றுறவண்டு, கனதனமெனும்ஸ்தனம்ரண்டு நல்லகாணிக்
கையெனவலங்காரமாகக்கொண்டு நானே

௨. தாரேதுமில்லையேயென்மீதினேனே தூறுசொல்லிப் பிரிந்தவந்
ததேதளுது, வேறேயொருவரைத்தூது போகவிடுத்தாற்றீராதெ
ன்று வேண்டிப்போது நானே

ங. தில்லையம்பலத்திலாடிநின்ற சிவனைநேர்வாராதசேயைநாடி
முல்லையமளிமேற்கூடிக்கொண்ட மோகத்தையுன்னிமுயங்க
வேதேடி நானே கங

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனவிலுமறப்பதில்லை மானே நாளுங்

அநுபல்லவி.

கனகசபையிலாடுங் கடவுள்பதந்தானே கனவிலு

சரணங்கள்.

க. ஒன்றாகநின்றசுந்தரமும் மூவுலகுக்குயிர்க்குயிராகியே யுணர்த்
தும் விசித்திரமுங் குன்றாதருளளிக்குந்திரமுமென்னைக் கூடி
விளையாடிய வுபாயதந்திரமுங் கன

உ. இன்பவெள்ளத்தழுத்தும்விதமுங்கிருபை யெங்கெங்குந்தானு
யிருந்திலகுஞ்சித்தமும், அம்பரத்திலாடியபொற்புயமும்புஷ்பவ
ணைமீதிலணையணைந்தவனுபோகவிதமுங் கன

ங. பரமகல்யாணசர்வேசா யெங்கள் பார்வதியெனுஞ் சிவகாமியீ
ராணேசர், கருணைசந்திரசேகரவிலாசம் நாளுங்கனகசபையில
னவிரதமும்நடேசர் கன கஉ

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போகாதுமானே தில்லை

அநுபல்லவி.

வனத்துநடராஜர்தம்மைமருவாமலுனே தனித்

சரணங்கள்.

க. காமன்பெருங்கழைவில்லைத் தெய்யப்பூர்ண
கலைநிறைந்தமாமதியுந் தழல்மாரிபெய்யச்
சாமமெல்லாங்குயிற்கூவி வையவென்
றலையிலெழுத்தோவென்றெண்ணி மனம்நையத் தனி

உ. இரவோர்யுகமாகுதெங்கே செல்வேனினி
யென்தரத்தும்பெண்கட் கிதையேதென்றுசொல்வேன்
காவிலெய்யுமதனை யென்றுவெல்வேன்-வீறு
காதல்வெள்ளந்தீர்ந்தென்று கலந்தணைந்துபுகல்வேன் தனி

௩. திங்கள்கங்கையரவணையும் வேணிபுலியூர்ச்
சிவகாமவல்லியிடப் பாகமாக்காணி
செங்கமலப்பதத்தின் மனமுணி-நறுங்
தேன்கமழும்பூங்கொன்றைத் தொடையதனைக்கேளுந்தனி

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சபையில்வந்தெதிர்நில்லாது அவனைக்கிட்டித்
தழுவவுன்றாமல்லடி

அநுபல்லவி.

உபசரிப்பேன்சொல்லடி அம்பலவாணனருள்வரிந்தெனைவெல்லடி
சுபதினமென்றனக்குச் சொல்பமாய்வந்ததிப்போ
அபிநயம்பிடித்துக்கொண் டலைந்துநீநிற்கிறாய் சபை

சரணங்கள்.

௧. வழக்கமொன்றறியாயோடி நாலுபேர்சொன்னவார்த்தையுங்
குறியாயோடி, இழுக்குச்சிரியாரோடி தினவெடுத்தாவிடம்பா
ர்த்துக்சொரியாரோடி உழக்கிற்கிழக்குமேற்கென்றுண்டாக்கு
றாய்த்தேடிமழைக்கொதுங்கிமனைக்குவழக்கிடுறாய்வாடி சபை

௨. தெருவிற்பெண்களைக்கூட்டுறாய் ஒளித்திருந்துதிருடக்கன்னக்
கோல்தீட்டுறாய். கருவித்திருகல்மூட்டுறாய்விரித்துனது கடின
த்தொண்டையைக்காட்டுறாய் பெருமைக்கொருசரிகைப் புட
வையிரவல்வாங்கி, தாமரியாதுடுத்திச்சுக்குகின்ற சித்திராங்கி

௩. இடக்குத்தொழில்மறக்குமோயுனக்குஇனிமேற்குணம்திறக்கு
மோ, எடுத்தவடிசிறக்குமோ உன்னிடத்திலின்ப நயம்பிறக்கு
மோ, முடுக்காயம்பலத்தானை முயன்றுவேணுமென்றுதிடுக்கிட்
டெவருமெச்சத் தென்பாய்ச்சொல்கிறாய்நன்று சபை கஉ

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெருவில்வாரானோ எனைச்சற்றே-திரும்பிப்பாரானோ

அநுபல்லவி

உருவிலியொடுதிரியுரத்தையுமுடனெரிசெய்தநடனராஜன் தெரு

சரணங்கள்.

௧. வாசல்முன்னில்லானே வெனக்கொரு வாசகஞ்சொல்லானே
நேசமாய்ப்புல்லேனே கழைவைத்தாசனைவெல்லேனே, நே
சிசனம்பலவாணனடம்புரி தேவாதிதேவன்சிதம்பரநாதன் தெ

௪. போதும்போதுதில்லையேயெனக்கொரு தூதுசொல்வாரில்லை-
யே, ஈதறிந்தேனில்லையேயென்மேற்குற்றமே தொன்றுமில்லை
யே,வேதனையாலுழலாயிருந்தேனின்னைவருந்தொழவாடிய
பாதன் தெருவில்

பதம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

கனவுகண்டெழுந்திருந்தேன்-மானே-தில்லை

அநுபல்லவி.

அனவரதநடராஜர்க் கன்புசெய்யநானே கனவு

சரணங்கள்.

௧. தெருவினித பவனிவந்திடவுங்கண்டு தெரிசித்தளவிலென்றன்
சேலைவாரைதப்படவும், ஒருகிளியைத்தூதுபோகவிடவு மாசை
யுள்ளத்திலடங்காமலோடிப்போய்த்தொழவும் கனவு

௨. கண்டவுனவர்மீதில்விழவும்வாசங் கமழ்கொன்றைமாலைதனிற்
காதலுற்றழவும், புண்டரீகபாதத்தைத்தொழவும் கொங்கை
பூரிக்கவுடைதாழப்புரந்தரிகழவுங் கனவு

௩. அங்கசன்மர் செய்தறவுமெத்த வாருப்பேதையென்னே
ராந்துறவுஞ், செங்கமலவணைமீதுரவுந் திருத்தில்லைத்தாண்டவ
ரைச்சேர்ந்தின்பம்பெறவுங் கனவுகண் கசு

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லவாராய்-சேதிசொல்லவாராய்

அநுபல்லவி.

சொல்லவாராய்சேதி சுந்தரமாமின்னே
தில்லைநடராசரென்னைச் சேர்ந்தமாமையல் சொல்ல

சரணங்கள்.

௧. அடுத்தடுத்தேவந்தே யந்தரங்கம்பாராட்டி
தடுக்காகமோடிசெய்தற் சொல்வதேதுமாலே சொல்ல

௬. ஆசையாகினேனென்ன வதிர்ஷ்டமுன்னில்லைவேணும்
பேசவுமறியாத பெண்பேதையானடி சொல்

௭. இருவருமொருமித் திருந்தசுகங்களெல்லாம்
ஒருவரறியாரோ வூரிலொழிமலாகுதே சொல்

௮. சம்புசிவகாமி பங்கர்சந்திரசேகரர்
செம்பொன்னம்பலவாணர் சேர்ந்தணைந்தமையல் சொல்

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே சுவாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகப்புகழ்தில்லைவனநாதரேயென்சாமி-மருமலர்மெத்தைமீதினி
ருவருமாயிருந்து-மருவிச்சுருள்கொடுத்து மருவிமுத்துமுத்தாட

சரணங்கள்.

௧. வரிக்குயிலேழிசைகூவத் தென்றலுந்தாவ மணம்தன்மலர்க்க
ணைதூவ, உருக்குமதிதனிலேயிலைவாய்மெழுகதுபோல் உருகு
தென்றனுளம் பரவசமாயுடலம்-வருகுதுகாமவெள்ளம் பெருகுது வரவர மையல்

௨. களபகஸ்தூரிகள்பூசத் தேவரீருடன்கலந்திங்கிதமொழிகள்பே
ச, அளகமலர்கள்வீசவணைதனியிலேயிருந்தஅந்தரங்கமாகியெ
ந்தனுளமறிந்து சிந்தைமகிழ்ந்துநீ ரிந்தநாளிற்சேர மை

௩. தில்லைமூதூரில்வாசரே மூவாயிரவர்தினந்தினந் தொழுமீசரே
வல்லிசிவகாமி மகிழுஞ்சபேசரே மாதவர்பணியும் பொற்பாத
ரே, தமிழ்க்கொருநீதரேயென்பிராணநாதரே வரவர மையல்

பதம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மனதினிற்றபவானார் தினந்தினமிப்படி வருமோதவறுதே

அநுபல்லவி.

தனதுக்குறைவுண்டோ வென்கிறீர்தேவர்சித்த
மெனதுபாக்கியந்தில்லைக்கனகசபேசரே மனதினிற்

சரணங்கள்.

௧. உருமத்துக்கமலம்போற்றிருமுகப்புலவர்வானேறொருமனதா
யிருந்தால்பெருமுச்சவருவானேன், அருமந்த மனதுதானொ
ருவெங்குழலவுமே பெருமைக்குத்தழுவுவதரிமையோ சாமி

௨. எவர்மோகந்தனில்வீழ்ந் தெவர்மயமானாலும் கவரியின் காற்
றைப்போற்றுவள வேண்டாமோ, அவரவரிச்சைசவைத்தாநல்
ரசருசிபோல நவபலங்காணுமன்றோ சிவகாமிபிராணநேசரே

௩. தயவானாலடிக்கடி சுயமாவாரவேணும் பிரியவார்த்தைபேசினார்
செயலாவதேது, அயலாகவெனைத்தள்ள நியாயமோதேவர்க்கு
வயலார்க்குஞ்சரியே நன்னயசபைவாணா மனதினி ௧௬

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நினைத்துக்கொண்டால் சகிக்கப்போமோ தனக்குத்தானே
நிகருகியசாமி செய்வித்தையை

அநுபல்லவி.

அனைத்துலகுந்துதிக்கு மம்பலவாணரென்ற
னந்தரங்கமறிந்தே தந்தவினபசுகத்தை நினைத்து

சரணங்கள்.

௧. வெடித்தமல்லிகைமுல்லை முடித்தேன்குழலைசீவி
மடுத்தசுருள்தந்திகழ் கடித்தசம்பிரமலீலை நினைத்

௨. முலையைநெருடிநெஞ்சை உலைமெழுகாயுருகிக்
கலைநெகிழ்த்தியமிர்த நிலைசோதித்தவிதத்வத நினைத்

௩. முத்துஸ்தனத்தின்மேற் கையைவைத்துநகம்பதித்துச்
சித்திரமஞ்சத்திருத்தி முத்துமுத்தாடினதை நினைத்

௪. நாமரூபமொன்றில்லாச் சோமசேகரர்சிவ
காமசுந்தரிமகி ழீசரின்பாதம்நினைத் ௨௬

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பிரிந்தாலுமறக்கிறதில்லை பெண்ணே நடனம்

அநுபல்லவி.

புரிந்தாரம்பலவாணர் பூவணையின்கண்ணே பிரிந்தாலு

ஸ்ரீசபாநாதர்பேரில் பாடியருளிய

சரணங்கள்.

க. சந்தனங்கஸ்தூரிவகைபூசி-மெத்தசரசவிங்கித லீலைச்சதமொழி
பேசி. சந்ததமணைந்தால வெகுவாசி யிரவிற் - றனித்திருக்கும்
பிரிந்தாலு
பெண்ஜென்மந்தானென்னசீசீ

உ. ஸ்தனத்தின்மீதிலழுந்தவைத்து நகத்தைதக்கொஞ்சி-முகத்தின்
முகம்வைத்து குறிபடுத்திய, சுக்கரத்தைதகலைநெகிழ்த்தி யுறவா
டும் விதத்தைத நாளும்-கல்வியதனுக மனுபவித்திருந்த சுகத்
பிரிந்தாலு
தைப்

௩. தென்கலைபம்பதியின்வாசர்-நாளும் சிவகாமவல்லியுடன்பிரியா
தநேசர்-என்கவலைதீர்க்குஞ் சருவேசர்-எங்குமினையொருவரில்
பிரிந்தாலு உக
லாத நசர் நடராஜர்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைத்தவஞ்செய்தாளோ-மானே-தில்லை
நசருனைப்புணரத்தானே

அநுபல்லவி.

கர்த்தனெனத்தெரியப் பொன்னம்பலத்திலாடுங்
காரணபூரண வாரணவானவர் எத்தனை

சரணங்கள்.

க. கொடுங்கிறகைச்சூடிவாரிருக்கிப்போதுகொழுந்தும்வேருமுண்
டாச்சே. மேலும்-அங்கராகம்பூண்ட மார்பர்தமக்குரத்னஹார
முமுண்டாச்சே, அர்சத்-தக்கனைனனும்மாமன் றலையயதிங்
தார்க்குக் காசுதன்னியமுண்டாச்சே. சற்றும் வெட்கமிலலா
திருவாணிக்குப் பட்டாடை மெத்தவுமுண்டாச்சே - யென்ன
எத்தனை
ம்மா

உ. ஒருத்தருமில்லாதபரதேசிக் கிப்போதுலகெல்லா முறவாச்சே
பெரு-மந்திராலோசனைஞ் சூடுந்சடைக்கிப்போதுயர் பயான்று
ருவாச்சே, கையில்-தரித்தமான் கூச்சலைக்கேட்டவருக்கிப்போ
து சங்கீதமுண்டாச்சே, புரம்-சிரித்தெரித்தவருக்குச் ஜெகரட்
எத்தனை
சகனெனுந் திருநாமமுண்டாச்சேயென்னம்மா

௩. யானைத்தோலும்புலித்தோலும் மூடித்தார்க்கு ஆடைத்திரளா
ச்சே, உயர்-வானத்தினம்புலி சூடினார்க்கிப்போது மணிமுடி
யுண்டாச்சே, மது-பானத்தை முன்னோன் சுமந்த தார்க்கும்

சைவப்பழமெனப்போச்சே பெண்கள்யாத்தைப்போ
க்கினர் சாசாவென்னுமொரு மாயட்டமுமுண்டாச்சேயெ
ன்னம்மா எத்

௪ மாட்டிலேறித்திரிவாருக்கு வேண்டியவாகனமுண்டாச்சே
தலையோட்டிலிரந்தேகுடிப்பாருக் கிப்போதயாபாத்திரமாச்சே
ஒரு-வீட்டில்குடியிருந்தே யறியாருக்குவிண்தோய்மதிலாச்சே
சுடு-காட்டிலாடுவார்க்குத் தில்லையென்றேயொருகாணியுமு
ண்டாச்சே-யென்னம்மா எத்தனை ௨௨

பதம்-இ-ய்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்வீர்-நடேசர்க்குநான்
தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்வீர்

அநுபல்லவி

அண்டமெல்லாம்பரவுங்கொண்டல்கால்கள்கும்பிட்டே
னண்டவரெனுந்தில்லைத் தாண்டவராயர்முன்போய்த் தெண்

சரணங்கள்

௧ பொருந்துங்காதல்கொண்டு பொன்னிதழ்த்தேனுண்டு
இருந்தோஞ்சொல்லவோவிண்டு ஏகாந்தந்தனிற்கண்டு தெ

௨ கண்டால்வருமப்பேச்சு கன்னிவயதிலேச்சி
பண்டுசொன்னதும்போச்சு பார்வையவண்மேலாச்சு

௩ மண்ணுநாணம்போக்கி மனைத்தானமலர்க்காக்கிச்
சென்னிமேற்கரந்தூக்கித் தில்லைப்பதியைநோக்கித் தெ ௨௩

பதம்-இ-ம்-காம்போதி ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

மனதறியாமல்மையல்கொண்டேன்-கொண்ட
மையலுக்கென்னபலன் கண்டேன்

அநுபல்லவி,

தினமுங்கிருபைபுரியும் நேசர்-தில்லைச்
சிவகாமிமகிழ்ந்திடுந் திருநடராஜர் மன

சரணங்கள்.

௧ மனதில்தாய்க்குவெறுப்பாச்சே யினி வரவரகிஷ்டாப்பேச்
சேகினைத்துக்கொண்டாச் பெருமூஞ்சேபருவநேரிழையார்க்கி
தெல்லாம்மேச்சே மன

௨ மதிநாய்வதென்னகொடுமையோமாரன் மலர்க்கணைசெய்யநு
துகையோ, சதிக்குயில்கூவுதபொய்யோ கிபிஷந்தானாறுயுக
மாகுதையோ மனதறி

௩ துதிசெய்துசொன்ன தொருகோடி செய்த சுகலீலைதன்னையிக
நாடி அதிவிதமாகக் கவிபாடி தில்லையம்பலவாணனை நான்
கூடி மன ௨௫

பதம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-துருவதாளம்.

பல்லவி.

மனமுருகுதுவிழிபுனல்பூணுது மையல்பெருகுதுமதியனல்மூளுது
வருமுருவிலிசர மென்னை தீண்டுது வகையென்னசெய்வேன்

அநுபல்லவி.

அனவரதமுமதிவிதத்தாண்டவ மரவுபபுலிமுநிதெரிசித்திடும்
ஹாரஹாரசிவசிவனென்னை யாண்டருளம்பலவாணா-மன

சரணங்கள்

௧ தலைமீதொருதாயேன் தந்தைதமரேன் மைந்தர்தாமேன்மலரே
ன்சந்தனமேன்புணுகேன் மையலசாஸ்வதமே, கலைசோறுதவ
ளைசோருதுநல்லதைசோருது மெய்சோர்ந்துதகஸ்தனம்சோ
ருதுபணிசோருதுகெறிமுடிசோருதையே, இல்லையோகிருபை
யீவதென்னையணையிலையோ இனிமிரந்தமந்திரமிலையோ இனி
யுயிர்விடுவேன் பழியெய்துவதினியே மன

௨ விரகாக்கினிமேனியிலெழுகுது வேண்டாம்வேழமுண்டகனி
போல், ஒருநாத்திரிநறுயுகமாய்விழியுறக்கேனுறங்கேன் அரு
ளாற்றினைப்பணியதுமுன்னேயே அருளாற்றொழுதிடுவதுமுன்னேயே
அறிவேனறிவேன்கருணாகர தெனபுலியூர்ச்சிவகாமசவுந்தரிபா
காவுன்கருணாகடாக்ஷமே புரிகுவாய்கனகசபேசா மன

௩ தவசம்பவிதகுண குணந்தரு தருகிக்திமிதிமியெனநின்றொரு
சபதமபெறத் திருநடனமபுரி தருசங்கரனே, நவசந்திரநுதல்
வேல்விழிதரு நவசிங்கைதயிலுருகி யிதம்பெற, நவபஞ்சணையத
னின்மகிழ்ந்தெனை நண்பிலணைந்தாள் சிவசங்கரதிரிசூலாதர-
திரியம்பக திரிலோகநாயகா திரிபுண்டரஹரா மகாதேவ

முத்துத்தாண்டவர்-சபாநாதர்பேரில்பாடிய

பதம்-முற்றிற்று.

முதல்புத்தகப் பதிப்புப்பதம்-உ௫-ம்-முற்றியது மற்றகீர்த்
தனங்களையும் பதங்களையும் இரண்டாவது மூன்றாவது
புத்தகங்களென ஏற்படுத்தி அவற்றுள் ரா ரா ஆகப்
பிரித்துப் பதிப்பிக்கின்றோம்.

உ

கடவுள் துணை.

சபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்ளை பாடிய கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ப்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரமே-அல்லாமல்-வேறில்லைசுதந்தரமே

அநுபல்லவி.

சொல்லுக்கெளிதநெஞ்சே சொல்லுலாப்சிவகாம
வல்லிக்கன்புளசபை வாணன்வீற்றிருக்குந்-தில்

சரணங்கள்.

க தோற்றமும்மலவோரைக்காற்றிவிடும்பஞ்சாகத் தூற்றியொழி
த்துக்குரை யாற்றிப்பாகதியி லேற்றிவைப்பதற்கு தில்லைச்

உ தத்துவகில்லைதெரிந்தோர்த்தமனதோடிரு கைத்தலமெதிரேகுவி
த்தேமுடிமீதில்வைத்த பிறகுபயபத்தியுடனே தெரிசித்தபொ
ழுதிலுயர் முத்திதந்தாளத் தில்லைச்

௩ தரணிதனிற் கயிலாசமென்றொரு நடராஜரிருந்துபாவநாசஞ்
செய்வதிதுவே வாசஞ்செய்வோருக்கு மோசம்வராது இலேச
பவாதமபாசம்வராது தில்லைச்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டிராகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

தெரிசித்தபேரைப் பரிசுத்தராகச்சிதம்பரமன்றியுண்டோ-ஈ
விரிவற்றபூலோக கயிலையென்றுளவொரு யித்தாடங் தெதிர்
கொண்டு,வேருவோத்தனைவிரண்டோடிரண்டு, கோபுரத்தைக்
கண்ணாரவேகண்டு. தெரிசி

சரணங்கள்.

க மேலைத்திசைக்கோபுரத்தினிற்கற்பகவேழமுகன்றனை வாழ்த்தி
நாலாநிலத் திருமயிலேறுங்குமாரன்முன் நின்றுதொழுதடி
போற்றி, அனுகூலச்சிவகங்கை மூழ்கியங்கோ யுட்கொண்டு

மனக்குறைபாற்றி, இந்தஞாலத்தையீன்ற சிவகாமசுந்தரி பா
லுற்றிருவினைமாற்றி வெகு சிலத்துடன்மலர்சாத்தி அர்த்தசா
மத்திலேதொழுதேத்தி தெரி

௨ நம்பித்திருமூலஸ்தானத்திலே துதி நாத்தழும் பேறப்பயின்று
உமைஅம்பிகைத்தாளைப்பணிந்துமலரதியோயடைந்துபுலரதி,
ஐயனென்று நிதமும்பர்வணங்கும்பேரம்பலத்தானைக்கண்டுண்
மையாய்ச்சேவித்தகன்றுகள்ள-வெம்பிறவிப்பிணிவேரைப்பொ
டிசெய்யுஞ் செம்பொற்சபைநாடிச்சென்றுகொடிக்கம்பத் தரு
கினில் நின்றுகையாய்கும்பிட்டாகராவென்று தெரி

௩ ஞானசபைதன்னைச் சேவித்தகுள்ளாக்கிய வுண்மையைநாடி
யொளியானத்தையற்புதஞானக்கண்ணாலறிந்ததானந்தவாரிய
லாடித், தவமோனத்துடனங்கிருந்து செபங்கண்முழுதுஞ்செ
பித்தன்புநீடி, நாளும் வானத்தவர்க்குங்கிடையாதமுத்திநிதா
னத்திறசேவடி தேடி, மெய்த்தியானத்திலேதுபாடிக் கியான
த்தைவேறாச்சாடித் தெரி ௨

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

தெய்வீகஸ்தலமிந்தத்தில்லை-இந்தவைபோகமெங்கெங்குமில்லை

அநுபல்லவி.

துய்யவேதனுமாலுந்தேடியேகாணாச் செய்யதாமரைத் தாளாலாடி
யேநின்ற, வையனிருந்துவாசஞ்செய்யுந்தென்கயிலாசமாமே பின்னை
சொல்லப்போமோ ஒருவராலே தெய்வீ

சரணங்கள்.

௧ மதிலா யெழுந்து பஞ்சாக்ஷரமேசுற்றி-வளைந்திருப்பதுஞ்சிதம்
பரமே, போலாஞ்சதுர்வேதநாலுங் கோபுரமேயாகிச்சமைந்து
நிற்பதிலவாமே, யிதுவதனாலேததலத்தையும வெல்லுமே யு
லகம் பதினாலினைதத்தானே சொல்லுமேயார்க்கும், கண்டென்
றுவீணே சொல்லக்கூடுமோ தெய்

௨ மூர்த்தியுந்தீர்த்தமுந்தலமுமூன்று முக்கியமுமொருமித்தநல
முங்கண்ணுற்பார்த்தவர்க் குண்டோசஞ்சலமும் நினைவின்படி
யேவந்தெய்துஞ்சகலமும்வேத சாஸ்திரமுமிதைத் தானேயோ
துமேநிமிஷந்தோத்திரமாயுரைத்தாலும் போதுமேயிதிலோர்
மாத்திரையாய்போது விற்றிருந்தாற்றீது வருமோபிறவியைத்
தருமோசற்றுந்தாரது தெய்

௩ எப்போதும்நலந்தருவதுவே யிதுவெல்லாச்சமயத்துக்கும்பொ
துவே-யிதற்கொப்பானதலமினியிதுவே விராட்டுள்ளக் கமலத்
தாணுமிதுவே வச்சிரக்கொப்பாரும் குழைச்சியோர்பாகனார்கா
லந்தப்பாதிவராமபிஷேகனார் தமக்கொப்பாந்தலந்தமதுமெய்ப்
பானதலமிதுவுண்மை யிதிலுள்ள வண்மையின்னமனந்தம்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தத்தலத்தையுமிந்தத்தலத்துக்கிணை சொல்லக்கூடாதேஐயன்

அநுபல்லவி.

சொந்தத்தலஞ்சிதம்பரமென்று மனதிற்சிந்தித்துகருமலைப்போலே
எதிர்வந்திட்டமூலமகன்மேலே ஆனந்தக்கூத்தாடினதே எந்

சரணங்கள்.

௧ ஆதியில்வெண்குட்டந்தீர்ந்து கவுடதேசத்தரசன் பொன்னிற
மானான்தேகம்நீசச் சாதியின்மூவர்புலைத் தன்மைபோய்க்கதி
சார்ந்ததுவேதெய்வீகம ஒருவேதியன்வாயிலோர்சோறிட்டு
க்கூடுபோய் வீட்டிற்புகுந்ததுகாகம்பின்னுந் திநமுவத்தாலெ
ப்போதுந்தரிசனம் செய்திடுமோர்புலிநாகம், முன்னம்பெய்த
துபொன்மழைமேகம் இந்தவைபோகமின்னமனேகம்

௨ கழுகுபுசிக்கத்தவறி யிறந்தகயனுமடைந்ததுகதியே, நீரில்மூழ்
கியெழும்பவிளமையைத்தந்து முதுமையைத்தீர்ந்ததிப்பதியே
கூவி, யழுதபுலிக்குட்டியண்டிளப்பாற யருகில்வந்ததுபயோத
தியே, கொன்றபழிசெய்யும் பார்ப்பானொருவனுக்குமூத்திபா
லித்ததையன்சந்நிதியே அதனாலித்தையே தினந்துதியேசெய்
து வேலிட்டுச்சொல்லும்கருதியே எந்த

௩ எங்கெங்குந்தானியைப் பூலோகயிலாசமென்றுரைப்பாரொ
ருபேரும், இதில்அலங்கயிறந்து திரும்பிப்பிறப்பாரோவாடிய
தாளைக்கண்டோரும், மலர்ப்பங்கயன்மால்முதலோர் வந்தருச்
சனைபண்ணுகிறாரதைப்பாரும் ஒளிபொங்குந்தொளாயிரத்தெதா
ண்ணூற்றொன்பதுபங்குக்கலையிதிலாரும், தலமெங்கெங்குமோ
ர்தலைசாரும்-மதுவுமிங்கர்த்தசாமத்திற்சேரும் எந

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

எந்நாளுநீர்வாசமாம் சிதம்பரஸ்தலத்திலே இருக்கத்தவஞ்செய்தே

அநுபல்லவி

பன்னாகம்புலிகாகம் பார்ப்பான்புலையன்முதற்
பத்திசெய்தேயிதின் முத்திபெற்றிடலாலே எந்நாளும்

சரணங்கள்.

மூத்தியன்னையுதாந்தனிலேகரு விருந்துதிருவயிறுநொந்துபசி
யொடுபிறந்துநிமிஷை தவிந்துதளர் நடைநடந்துபருவமாகி, இ
ந்தமனை மனைவிமைந்தர்நிதிபலவு மெந்தனுடைமையிது சொந்
தமெனவேசொல்லிச் சிந்தைதனின்மத மிகுந்துபலபலகந்தை
களேசெய்துதிருந்ததல்லாமல் எந்நாளும்

௨ வட்டஸ்தனத்திற்றெருங்கலிட்டபணியழகும் ஒட்டிவச்சிரமிழை
த்தசுட்டியழகும நுதற்பொட்டழகுமிடையிற்பட்டழகுமுடை
யகட்டழகியர்வலையிற் கிட்டியறிவிழிந்துமட்டியெனவேதொட
ர்க்-தொட்டினின் மொய்த்தசிறு சிட்டெனவேயவர்கள்தொட்
டுழுயக்கிலடிப்பட்டுமிகவு மதிகெட்டுமெலிந்தலைந்திட்டதல்லா
மல் எந்நாளும்

௩ தேசமதற்குமொரு காசுகொடுக்கப்பிரையர் சமானத்தர்தமை
ப்போஜனைத்துதிசெய், காசுமுதற்கவிகள்பேசியலுமத்தம
னக்கூசுளதேயல்லாம வீசனதிகப்பிரகாசனணிசருமத்தாசனு
மைமகிழுலலாசனடியவர்கள் நேசனிலகுகயிலாசன்கனகசபை
வாசன்புலிகைநடராசனைச்சேவித்து எந்நாளு ம்

கீர்த்தனம்-இ-ய்-மத்தியமாவதி-ஏகதாளம்

பல்லவி

பலமந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம்பொன்னம்
பலமென்னும் மந்திரமே

அநுபல்லவி.

புலவர்க்கும்முநிவர்க்கும் பலவர்க்குந்தியானிக்கப்
பொதுவாயிருக்குமந்திர மதுவேசுருக்கமந்திரம் பல

சரணங்கள்

க செனனமரணவாதை நீக்கியமந்திரஞ்சேருமும்மலமாயைபோ
க்கியமந்திரம், மனதின்மெஞ்ஞான மூண்டாக்கியமந்திரம்மந்
திரத்திற்கெல்லாஞ்சிலாக்கியமந்திரம் பல

௨ முதுமைபோயின்மை கொடுத்திட்டமந்திரமூன்றுபுலையர் நீ
சம்விடுத்திட்டமந்திரம், சதியிலோர்நண்பாகமடுத்திட்டமந்தி
ரம்கரட்டுப்புலியைபாம்பை தடுத்திட்டமந்திரம், பல

௩. அதுவேயெவர்க்குங்காயசித்திக்கு மந்திரம்அதுவேவினைவின்ப
டிசித்திக்குமந்திரம் அதுவேயழிவில்லாத முத்திக்குமந்திரம்அ
துவேசிந்திக்கநெஞ்சிற்றித்திக்குமந்திரம் பல ௬

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பரந்தனையடைந்திட வேணுமென்றுசிதம்
பரந்தனையடையுங்கள் மாதர்களே

அநுபல்லவி.

வரந்தனைதருமிந்தத் தலந்தனிலேயிருந்த
மாந்தரெல்லாருந்தவ வேந்தரே பரந்த

சரணங்கள்.

௧ காட்டிலிருக்கின்றபுலியும பாம்பும்பெற்றகாட்சியுங்கேட்டிரு
ப்பீர்களே, வீட்டிருக்கின்ற நாகமுமுயர்ந்தமேல்வீட்டினிற
சென்றதுங்கேட்டிருப்பீர்களே, பரந்தனை

௨ சாதியீனமுள்ளபுலையர்மூவரிதிற் றனித்தனியேபுனிதராகினார்
வேதியரிலதிகபாவியொருவரிதில் மேவிப்பாகதியிலேகினார்

௩ வெள்ளியினலெங்களையனிருக்கச்செய்த வீட்டைவடகயிலை
யென்பாரே-தெள்ளிய செம்பொன்னினாற் செய்தவீடித்தைத்
தென்கயிலாசமென்பாரே, பரந்தனை எ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருக்கால் சிவசிதம்பரமென்று நீசொன்னா லிருக்காதூழ்வினையே

அநுபல்லவி.

கருக்காறருகிறதெரியும் பொதுவிலொரு
காலைத்தூக்கிநின்ற கோலத்தைமனதில்வைத்தொரு

சரணங்கள்.

௧ சூழ்வலியுடையபஞ்சாக்கினியிடை நின்றுசொரூபங்கரிவானே
ன், மனைவாழ்வைவெறுத்துக் கனிகாயுஞ்சாகுந்தின்றுமாதவம்
புரிவானே, பலவேள்விகள் செய்தந்த வோமகுண்டத்தி
னெய்யைவீணிலேசொரிவானேன், காதுங்கேள்வியில்லாதமு
மூமோகிகளாய்த்தலையிற் கிளைத்திட்ட சடைதனைவளைத்திட்டு
த்திரிவானேன், ஒருக்

௨ வேதமந்திரஞ்சொல்லிவாயிரத் தெண்டன்புவிமீதினில்விழுவா
னேன், இரு-பாதமுஞ்சிவந்திடத் தலங்கடோறுந்திரிந்துபல
தெய்வந்தொழுவானேன், கொல்லன்ஊதும்துருத்திபோலே

வாயுவைக்கும்பித்துடல் யோகத்திலெழுவானேன், ஐந்துபூத
ங்களுங்கலங்கவங்கப் பிரதட்சணமாய்ப்புரண்டுபுரண்டுமதிமரு
ண்டெழுந்தருவானேன் ஒருக்

௩ உருக்கியுடலைமெத்த வருந்தியுறக்கத்தையு முனையுந்துறப்பா
னேன்,சிலைபரைக்கில்லா விருவாணியாகிலோகவாழ்க்கையனை
த்தையுமறப்பானேன், வருநரைக்குந்திரைக்குங்கற்பமருந்
திச்சித்தர்களாகிகாடெங்கும்பறப்பானேன்சபைத்திரைக்குள்
ளேமறவாகியிருக்கும் ரகசியத்தின் திறந்தெரியாமல்வீணை
யிறந்தின்னமபிறப்பானேன் ஒருக்

கீர்த்தனம்-இ-ட்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமென்று நினைப்பாயே உனக்
கபசெயம்வாராதென்று மனப்பேயே

அநுபல்லவி.

சிவசமுமுனக்கிதென்றறிவாயே நல்லகனகசபையில்புலி
பகைமுனிவர்கள்தொழ வனவாதாடனந்தனையயாளுடு சிவ

சரணங்கள்.

௧ கன்மவினைபோய்களையகலாமேபொல்லா மன்மதவாதைதீர்ந்
துதேறலாமே, சென்மசாகரக் கரை யேறலாமே யெழுந்துசெ
ன்றபோதிலுஞ் சும்மாநின்றபோதிலும் மௌனத்தை நின்ற
போதிலும்படிக்கின்றபோதிலுநீ சிவசித

௨ மனிதருறவைமெய்யென்றிருக்காதே கதிர்முன் பனியானவா
ழ்வைச்செல்வஞ்செருக்காலே தனிவேதமந்திர மிதைச்சுருக்
காதேபசிதக்கவேளையுடமிடர் வந்தவேளையும்மனம்நொந்தவே
ளையும் பின்னொந்தவேலையுமநீ சிவசிதம் ௯

௩ ஒருமந்திரத்தையும் நீசெபிக்காதே யிந்ததிருமந்திரமன்றியொ
ன்றும்லபிக்காதே கருமந்தப்பிதஞ் செய்துதவிக்காதேதில்லை
க்காட்டினில்லையன்செய்தவாட்டினி லுறுதியைகாட்டிடுமொன்
றிலுமாட்டினில்லாதே சிவசிதம் ௬

கீர்த்தனம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இன்னமுமொருஸ்தலமிருக்குமென்றொருக்காலே
என்மலைக்கிறாய் மனமே

அநுபல்லவு.

சொன்னசொன்னஸ்தலங்க ளெங்குமோடிக்களைத்துச்
சோதித்தறிந்தாலிந்த ஆதிசிதம்பரம்போல் இன்

க சருக்கரையுந்தேன்பாலுஞ் சரியாய்நிறம்பெற்றாலுஞ் சருக்கரை
ருசிமாவிலிருப்பது பிரயாசம் முருக்கஞ்செம்பரத்தையும் நிறமெ
ன்றாலுமந்த முருக்கினிலுண்டோ வாசம். இன்

தரிக்கும்வச்சிரகல்லுந் தரிப்புமொத்திருந்தாலும் தறிப்பைத்தள்
ளிவச்சிரந் தனைத்தரிப்பதல்லாசம், உரைக்கும் ஸ்தலமனந்தந் த
ரைக்குளிருந்திட்டாலும் உம்பர்வந்துதொழும்பொன்னம் பலமே
கயிலாசம் இன்

உ உப்புங்கர்ப்பூரமுமொன்றைப்போலிருந்தாலுமூரெங்கும்பெரிய
தாய்க்கர்ப்பூரந்தனைச் சொல்லாரோ, இப்புவியி லெவர்க்கும்யோக்
கியந்தருங்காவிற்கேற்பது சண்ணாரோ இன்

ஒப்பரிதாய்விளங்குந்தெய்வீகங்கையாற்றுக்குவமையெடுத்துரை
ப்பதவர்க்கழியாற்றுநீரோ, அப்படிபோலனேகம் ஸ்தலமிருந்தா
லுமந்தவல்லவினைதொலைக்குந்தில்லைபதிக்குநேரோ இன்

௩ விண்ணுலகத்திலுமீனினமெல்லாங்கூடி வெண்மைநிறமாமொரு
கண்டதிமுனையில்லாது, தண்ணுலவியவல்லி திரளாய் பூர்த்தாலு
மொரு தாமரைக்கொவ்வாது இன்

மண்ணுலகத்திலுள்ள தருக்களனைத்துங்கூடி மருவுலவுங்கற்பகத்த
ருவுக்கிணையாது, புண்ணிய ஸ்தலங்கள் பலவிருந்து நடேசன் வா
ழும்புண்டரீகபுரம்போற் கண்டுசொல்லவேறேது இன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

காலைதூக்கிநின்றாடுந்தெய்வமே யென்னைக்
கைதூக்கியாள் தெய்வமே

அநுபல்லவி.

வேலைத்தூக்கும்பிள்ளை தனைப்பெற்றதெய்வமே
மின்னும்புகழ்சேர்தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலொரு காலை

சரணங்கள்.

க செங்கையின்மான்றூக்கிச் சிவந்தமழுவுத்தூக்கி அங்கத்திலொ
ருபெண்ணை யனுதினந்தூக்கி, கங்கையைத்திங்களைக் கதித்தசடை
யிற்றாக்கி இங்குமங்குமாய்த்தேடி யிருவர்கண்டறியாத காலை

உ நந்திமத்தளந்தூக்கநாரதர்யாழ்தூக்கத்தொந்தமென் றயன்றாள
ஞ்சுதியொடுதூக்க, சிந்தைமகிழ்ந்தவானோர் சென்னிமேற் கரந்தூ
க்குமுந்தும்வலியுடைய முயலகனுனைத் தூக்க காலை

௩. கும்பமண்டத்தை தூக்கக் கொடுங்கை கும்பத்தைத்தூக்கப் பைம்பொற்சுவர் கொங்கை பாதத்தைத்தூக்க, எம்பிராத்தை விராட்டிதய தாமரைதூக்கச் செம்பொன்னம்பலத்திலே தெற்கு முகமாயொரு காலீ

கீர்த்தனை-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஏகதாளம்.

பல்லவி

உன்முகம்பார்த்தபயமென்று லென்முகம்பார்த்தருளாமற்
றென்முகமாயிருப்பதென்ன வைம்முகத்தையாவே

அநுபல்லவி.

மின்முகம்பார்த்தடுக்கில்லை மேவுங்கடேசரேயருக்கன்
தன்முகம்பார்த்திடவிரும்புந் தாமரைபோல்நான்விரும்பி உன்

சரணங்கள்

க யார்க்கோவர்தவிருந்தெனவே யறியாதுபோலிருந்தால்பார்க்கிற வர்பாரினியென்பரிதாபமுழுதுநீ, தீர்க்கிறதெய்வமறு தெய்வமுனை யன்றியுண்டோ, நீர்க்குமிழியாக்கைதனை நீக்குமுன் வந்தாட்கொள் ளவையென் உன்

உ தூக்கியதாளிணைமுடிமேற்சுமக்கு முயலகன்போலப் பாக்கியஞ் செய்யாத கொடும்பாதக னாதலினாலே, கூக்குரல் செய்தோலமிட் டுக்கூவியுன்றன் கோயில்தனைநோக்கி வலமாகவந்து நூறுதெண்ட னிட்டெழுந்து உன்

௩ காரினிற்பூங்கமுகுதொடுங்காவனந்தமேவுபுலியூரினிற்காண்பவ ர்க்குமுத்தியுதவும் நடராஜாபாரினிலிவ் வுருவெடுத்துன் பதமலர்க் காளாகாமனீரினிலம்புலிபோலே நிலைகலக்கித்தலைவணங்கி உன்

கீர்த்தனை-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

ஏதுக்குதவுமிந்தகாயம் சுமந்ததினால்வருவதேதாயம்.

அநுபல்லவி

சீதப்பிறையணிசோதிச்சடைமுடிதேவன்பிலிசைமேவும் பல்ல ன்பொற், பாதபணிவிடைக் காசித்தவஞ்செய்து பவத்தை யொழிக்காமல் லவத்திலேபிறந் தேது

சரணங்கள்

க தருமராசன்தறிக்குங்கட்டை பிரமன்தைக்குமென்பது பீற்றச் சட்டை, கிருமிகட்கொருசனமருட்டை காலன் கிட்டும்போதினி லொடலொட்டை யருமேபிதை மெய்யெண்போர்க்கும் பெரும்பழி

மாக்கிஷமுஞ்சியும் வழும்புங்கிறைகுழி அருமையினி யிடுமதனை
யொழியொழி யாரும்நம்பொணு தனீரின்மேற்குமிழி ஏது

உ கிஞ்சமும்மலஞ்சேரும்வீடு பலவேடனைவரிருக்குங்காடு சஞ்சி
தப்பறக்கோர்கூடு இதைச்சதமென்றெண்ணுவதெல்லாங் கேடு
மஞ்சின்மேலிடுவானவல்லினைகூறும், வாழ்வையிதிலையென்று மயங்
கித்தினந்தோறுங், துஞ்சிலம்பொறிகலங்கிமதிமாறுஞ் சுவாசமட
ங்கினூற்றொடக்கூடாதுகாறும் ஏது

௩ கொடுவினை முளைக்குந்தோல்மூட்டங் கழுகுகொடும் நாய்நரிக்
கும்விருந்தூட்டஞ், சுடுகாட்டக்கினிக்கிடுகாட்ட மந்தக் குஷ்டம்
பார்த்திடில் பொம்மலாட்டம, விடுவிடுருவெடுத்திடுவதனைமுன்னை
வினைக்குக்கிருபை மந்தளிக்கவல்ல அன்னைபடரும்மெய்பன் பொ
ன்னம்பலவனடி தன்னைப்பணிதாற் பிறவிநோய்தணித்து போம
பின்னை ஏது 13

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னத்துணிவாய்நான் பயப்படாமல்வத்தன்
னினையடி பணிவேன் ஐயா

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனேமுன்னமுன்றனைப்பாடும
புலவனைநீவிழுங்கும் புதுமையைக்கேட்டிருந்தும் என்ன

சரணங்கள்.

க காய்கிறமாடொன்றுவாயில்மேவுதே பாம்பும்புலியுமிரு பக்க
முந்தாவுதே, பேயுமபூதமும்முன்னு பின்னுமுலாவுதே பிடித்த
கைமானண்டம்வெடித்திடக்கூவுதே என்

உ நெருப்புக்குவிட்டோக்குமழற் பிழம்பாகுமுன்னுறம்புகொடிய
தில்லைக்காடுநீகுடியிருக்கப்பொருப்பு ஒழிந்திருக்க தெப்போ
துமுனதுநெஞ்சிற்கருப்பு வினைத்தாண்பித்தனென்பதைநினைத்
தாற்றோன்றுமவெறுப்பு என்

௩ ஆதியின்மாலயனும்வடிமுடி தேடுவோனே யாதியந்தமில்லாதி
ன்றருமறைபாடு வோனேபாதிமதியைசடைமீதினிற் சூடுவோ
னேபாதத்தைதூக்கிப் பொன்னம்பலத்தி னின்றாடுவோனே.

யாக்கிஷமுஞ்சீயும் வழும்புய்பிறைகுழி அருமையினி யிடுமதனை
யொழியொழி யாரும்நமபொருளாதனீரின்மேற்குமிழி எது

௨ விஞ்சமும்மலஞ்சேரும்வீடு பலவேடனைவரிருக்குஞ்சாடு சஞ்சி
தறப்பறக்கோர்கூடு இதைச்சதமென்றெண்ணுவதெல்லாங் கேடு
மஞ்சின்மேலிடுவானவல்லினைகூறும், வாழ்வைநிலையென்று மயங்
கித்தினந்தோறுங், குஞ்சிலம்பொறிகலங்கிமதியாறுஞ் சுவாசமட
ங்கினற்றொடக்கூடாதாறும் எது

௩ கொடுவினை முளைக்குந்தோல்மூட்டங் கழுகுநாய்நரிக்
குமிருந்தூட்டஞ், சுடுகாட்டக்கினிக்கிடுகாட்ட மந்தர் கூத்தம்
பார்த்திடில் பொம்மலாட்டம, விடுவிடுருவெடுத்திடுவதனை முன்னை
வினைக்குக்கிருபை மந்தளிக்கவல்ல அன்னைபடரும்மெய்யன் பொ
ன்னம்பலவ னடிதன்னைப்பணிகதாற் பிறவிநோய்தணிந்து போம
பின்னை எது 13

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னத்துணிவாய்நான் பயப்படாமல்வந்துன்
னிணையடிபணிவேன் ஐயா

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனே முன்னமுன்றனைப்பாடும்
புலவனைநீவிழுங்கும் புதுமையைக்கேட்டிருந்தும் என்ன

சரணங்கள்.

௧ காய்கிறமாடொன்றுவாயில்மேவுதே பாம்புபுலியுமிரு பக்க
மூர்ந்தாவுதே, பேயும்பூதமும்முன்னும்பின்னுமுலாவுதே பிடித்த
கைமானண்டம்வெடித்திடக்கூவுதே என்

௨ கொழுந்துவிட்டோங்குமழற் பிழம்பாகுமுன்னுறும்புகொடிய
தில்லைக்காடுநீகுடியிருக்கப்பொருப்பு ஒழிந்திருக்கா தெப்போ
துமுனதுநெஞ்சிற்கருப்பு வினைத்தான்பித்தனென்பதைநினைத்
தாற்றென்றுமவெறுப்பு என்

௩ ஆதியின்மாலயனும்வடிமுடி தேடுவோனே யாதியந்தமில்லாதி
ன்றருமறைபாடு வோனேபாதிமதியைசடைமீதினிற் சூடுவோ
னேபாதத்தைதூக்கிப் பொன்னம்பலத்தி னின்றாடுவோனே.

௩ மலைவேடனெச்சிலைத்தின்றீரே குதிரைமாராடிமழுவேந்தி
னீரே, விலைமாதிடந்தூற்றாது சென்றீரே-வெட்கம்விட்டுச்
சடைகாராகவென்றீரே, தலையிற்சோமனைத் தன்னைக்களவுசெய்
தெடுத்தீரே, தலையிற்பாதி சோமனைதரித்துத் தொடுத்தீரே

கீர்த்தனம்-புன்னாகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

உம்மைப்போலாட்டையெடுத்தம்பலத்திற்பா
ரொருவரைக்காணேனையா

அநுபல்லவி.

செம்மைமலர்த்திருவாரூஞ் சிதம்பரநாதரே
தின்னுமலொருபிள்ளை கொன்றபழிகாரரே(உம்)

சரணங்கள்.

௧ யானைத்தோல்புலித்தோலாடை யுண்டாத்தாட்சியது-வல்ல
லெலும்பைகோர்த் தணிந்ததற்குச்சாட்சி மானைக்கையிற்பிடி
த்த வாரேயுமக்குத்தாட்சி-மழுவெடுத்தது மெய்யாச்சேச
கழுகுக்கேற்றநகைகாட்சி உம்

௨ கிடையிற்கிடந்தவாயனடியை மெள்ளத்தேடிக்கிட்டும் போது
மச்சானென்றெட்டினீருறவாடி அடவிப்புலியும்பாம்பு மறிந்
தொருமித்துக்கூடி பாட்டுக்காலுக்கெட்டுப் போட்டிருக்குதே
நாடி உம

௩ வெற்றிலைவிஜபன்பன்றி விரும்பியடிபட்டீரே-வேடன்வாய்த்
தசையெச்சில்வேண்டிருசிகண்டீரே-சிற்றிடைச்சியைப் பாகஞ்
சேர்த்துத்தானேகொண்டீரே சிதம்பரேசரேயாட்டற்றிருமே
னிதுவண்டீரே உம் கள

கீர்த்தனம்-இ-ப்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னம்வயிரமுன்றனெஞ்சிலேயிருப்ப
தென்னகாரணத்திற்கையா

அநுபல்லவி

தன்னந்தனியனாகிப் பொன்னம்பலநேசனே
சலப்பிரளயகாலத்திற் சர்வசங்காரஞ்செய்யும் இன்

சரணங்கள்

௧ கருப்புவில்மதன்சண்டைக்கெதிர்த்தபோது - மனக் கறுப்புத்
திரகண்ணால் வஸ்தத்தனுவும் நெருப்புப்போலேசீறி வந்திடுங்

யாக்கிஷமுஞ்சியும் வழும்புப்பிறைகுழி அருமையினி யிடுமதனை
வொழியொழி யாருநமபொருளு தநீரின்மேற்குமிழி என

௨ விஞ்சமும்மலஞ்சேரும்வீடு பலவேடனைவரிருக்குஞ்சாடி சஞ்சி
தப்பறக்கோர்கூடு இதைச்சதமென்றெண்ணுவதெல்லாங் கேடு
மஞ்சின்மேலிடுவானவல்லிலைகூறும், வாழ்வைநிலையென்று மயங்
கித்தினந்தோறுங், குஞ்சிலம்பொறிகலங்கிமதியாறுஞ் சுவாசமுட
ங்கினற்றொடக்கூடாதாறும் என

௩ கொடுவினை முளைக்குந்தோல்மூட்டங் கழுகுகொடும் நாய்நரிக்
கும்விருந்தூட்டகுஞ், சுடுகாட்டக்கினிக்கிடுகாட்ட மந்தச் சூக்ஷும
பார்த்திடில் பொம்மலாட்டம, விடுவிடுருவெடுத்திடுவதனை முன்னை
வினைக்குக்கிருபை மந்தளிக்கவல்ல அன்னைபடரும்மெய்யன் பொ
ன்னம்பலவ னடிதன்னைப்பணிதாற் பிறவிநோய்தணிந்து போம
பின்னை என 13

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆரபி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னத்துணிவாய்நான் பயப்படாமல்வந்துன்
னிணையடி பணிவேன் ஐயா

அநுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனே முன்னமுன் றனைப்பாடும்
புலவனை விழுங்கும் புதுமையைக்கேட்டிருந்தும் என்ன

சரணங்கள்.

௧ காய்கிறமாடொன் றுவாயில்மேவுதே பாம்புபுலியுமிரு பக்க
முந்தாவுதே, பேயும்பூதமும்முன் னு பின்னுமுலாவுதே பிடித்த
கைமானண்டம்வெடித் திடக்கூவுதே என்

௨ கொழுந்துவிட்டோங்குமழற் பிழம்பாகுமுன் னுறும்புகொடிய
தில்லைக்காடுநீகுடியிருக்கப்பொருப்பு ஒழிந்திருக்கா தெப்போ
துமுன துநெஞ்சிற்கருப்பு வினைத்தான்பித்தனென்பதைநினைத்
தாற்றோன்றுமவெறுப்பு என்

௩ ஆதியின்மாலயனும்வடிமுடி தேடுவோனே யாதியந்தமில்லாநி
ன்றருமறைபாடு வோனேபாதிமதியைசடைமீதினிற் சூடுவோ
னேபாதத்தைதூக்கிப் பொன்னம்பலத்தி னின்றாடுவோனே.

சேர்க்குந்தோழனோ வுமக் கேற்கமுடமுண்டோ எருதி
ன்மேலொருகாற்றூறுமாய்ப்புமுண்டோ எங

௬ மலைவில்லிலடிவைத்து வளைக்க மக்களிற்றிடோ வானோர்வண
ங்கும்போது மகுடமுடிகள் பட்டோநலமிகுமயிலை விட்டெழுந்
தருளித் தில்லையி னடந்தருவத்தைத்தொட்டே கலகவென்னு
ம்பொற்சிலம்பழுந்திக்கால்வலித்திட்டோ - கடியவரக்கன்பத்
துமுடி மேனூறத்திட்டோ பலபலவிதத்தி லெவ்விதத்தோவ
றியேன் பொன்னம்பல விலாசரே தில்லைத்தலநடேசரே நீர்
தான் எக் கசு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தேவகாந்தா-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

இதைவிடக்குதித்துகூத்தாடினது
மூவாயிரத்திலோர்பங்குமங்கே

அநுபல்லவி.

பொதுவினிலாடினல் விடுவாரோநாகத்தைப்-பூண்டவரோதில்லைத்தாண்டவரேயுமக் கதிகப்பங்குக்கிடங் காணோமும்மிடபங்கி லரைப்பங்கு கலையுமோர்வரைப்பெண்ணுக்களித்திரே இதை

சரணங்கள்.

௧ தெண்டிசைக் கங்கையை சிரசின்மேலேதேக்கித் - திங்களைக்க
திரைச்செந்தீயைமுக்கண்ணாக்கி எண்டிசைத்தலைவருந்தொழு
திடமாண்மழு-வேந்தித் தென்றிசைநோக்கி, விண்மூலத்தோ
ண்டமெங்குமோசைபோக்கி மிகவுங்குமிழுவீரவிருதாங்கிண்
கிணிகிகி - அம்பரியமுயலின் மேலொருகாற்றூக்கி - யசைந்
தந்தசைந்தொருகாலை சுசந்து தூக்கித்தூக்கி இதை

௨ படர்ந்தசடைகளிருபக்கமுந் துவண்டாப் பாதிப்பிறைகுலு
ங்கக்காதிற்குழையுமாட கடந்தகட்டியஞ்சொல்லி நந்திமத்த
ளந்தட்டநாரதர்யாழ்பாட தொடர்ந்துநான்முகன்தாளந்தாக்
கிப்பண்ணொடுபோடச் சுமக்குஞ் சேடனுமுடிதளக்கிநெளிந்
துவாட, இடந்தெரிய தெங்குமடர்ந்து பூமழை மூடயவிந்திரா
தியரும்பார்க்கவந்துகூட்டங்கூட இதை

௩ வெம்புலித்தோளாடைவிளக்கி யரையிற்சேர்ண மெலிவுமயர்ந்
தொருபாம்பும் புலியுமகிழ்ச்சிபூண கப்பிரமாய்வாதுக்காடுகி

கொடுங்கால னிலத்தி லலறிவிழ வுதைத்ததும் மருப்புக் கரிவ
யிற்றைக்கிழித்துப்போர்த்ததும்பொல்லா - மருத்துவனுருயிர்
சிதைத்ததுவும், பொருப்பைப் பறித்தசைக் குமரனைக்கால்
நகத்தாற் பூமிதனிலழுந்தம் புதைத்துவும் போதாமல் இன்

௨ சேரலர்திரிபுரம்வெந்துநீறுறச் சிரித்துமனதின்படி முடித்
ததுவும், வேருடனருக்கனபல்முறிந்து பலபலென்று விழுத்
திடக்கன்னத்திலடித்ததும், யாரையுஞ் செயம்பண்ணித் திக்
குவிசையன்பெற்ற வந்தகாசூரனை மடித்ததுவுங், கோரகோரிஷ
கத்தை வீரசிம்புள்ளாய்வந்து கொத்தியிழுத்தாரத்தங் குடித்
ததுவும்பற்ருமல். இன்

௩ தன்னைமறந்துதை மிருத்துமனஞ்செய் தக்கன்தலையைப்பிந்து
தழலிற்றீத்ததுவும் பின்னுந்தக்கனுக்கு பருகனென்னுஞ்சந்
திரன்பலனொடுங்கிடக் காலாற்றேய்த்ததுவும் அன்னைத்தனைப்
பரிவாயேறும்கரமன்றலை யைக்கிலொன்றை யறுத்துச்சாய்த்
ததுவும் வன்னமபலவாவுள்ள பொன்னம்பலவாணரே வலிய
ச்சலந்தரனைமாய்த்ததுவுமல்லாமல் இன்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

எக்கோழுமொருகாலைத்தூக்கி நொண்டிக்கொண்
டிருக்கிறவகையேதையா

அநுபல்லவி

பொன்னுடர்போற்றுநெதால்லை நன்னுரேத்துந்தில்லைப்
பொன்னம்பலவாணரே யின்னதாறுமுன்றுமல் எங்

சரணங்கள்

௧ எக்கியநெருப்பவிக்கேகன் வீட்டினடந்தோ-எமனைவுதை
த்தபோதெவர்களுக்கேரிசொந்தோ சிக்கெனவேபிடித்துச்சந்
திரனை நிலந்திற்தேயத்தபோதினிலுறைத்தோ விக்கிரசமுண்
டியுடன்வாதுக்காடியசைந்தோ உண்டநஞ்சுடம்பெங்கு மூரி
கால்வழிவந்தோ தக்கபலிபாம்பிருவாக்கும் கூத்தாடியாடச்
சலித்துத்தானொபொற்பாதம் வலித்துத்தானோ தேவரீர் எங்

௨ பொருட்பெண்ணிடத்திற்சந்து போனத்தினுற்றுவண்டோ
பொல்லா-முயலகன்மேல்வைத்த போதினில்கலிகண்டோ அ
ருச்சுனனுடன்கட்டிக்கீழ்மேலாய் விழுந்தபோதெதிர்த்துநாற்பு
புரண்டோ சிரசிற்றண்ணீரேறித் தேகத்தில்வாதங்கொண்டோ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-சாப்புதாளம்

பல்லவி

எதுக்கித்தனைமோடிதானுமக்கென்றன்மேலையா

அநுபல்லவி.

பாதிப்பிறையைச்சடையிற்றரித்தபரமேதில்லைப்பதிநடேசரே எ

சரணங்கள்.

க அட்டுக்காலெடுத் தம்பலத்தினின்றீ ரதனைச் சொன்னேனோ
ஒறறை-மாட்டுக்கார னென்றுருட னாகிலும்வாய்மதஞ்சொன்
னேனோதலை ஓட்டிலே யிரந்துண்டீரென் றந்தவுண்மையைச்
சொன்னேனோ பல்லைக்காட்டிலே முப்புரத்தார்முன்னேநின்
றதையுமெச்சி லுண்டதையுஞ்சொன்னேனோ. எ

உ சாதியுந்தகப்பனுமில்லாத்தனியரென்றேனோ,பெண்ணாற்பாதி
யுடம்பாகிக்கள்ளநஞ் சுமந்திட்டபறையரென்றேனோ,சாதிபேத
மாய்ப்பிள்ளைக் குறவர்வீட்டிற்பெண்கொண்டீ ரென்றேனோ,
மறையோதியவணங்கு நடேசரேயும்மைநானேப்பாருமில்லாத
தப்பிலியென்றேனோ. எது

ரு அழுந்தலேபிரம்படிபட்ட கூலியாளரென்றேனோ - தசை-கழி
ந்தவெள்ளெலும்பணிந்த பயித்தியக்காரரென்றேனோ, கட்டப்
பழந்துணியின்றித் தோலுடுத்ததைப் பழிப்புச் சொன்னேனோ,
சிறுகுழந்தையைக்கொல்ல ஆண்டியாய்வந்த திருட்டெல்லாம்
வெளிவிட்டுச்சொன்னேனோ. எதுக்

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதாரகௌளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

பாருங்கள்வந்து-பாருங்களாட்டுநா பாம்புபிடாரனையே

அநுபல்லவி.

ஆருங்காணவேதில்லை யம்பலத்தில்வேடிக்கை
யாலேபதமுயலோன் மேலேவேடிக்கை பா

சரணங்கள்.

க ஆருரிற்புற்றிடமமர்ந்திருந்ததும்பேச்சு ஆபரணமாய்மெய்யில
ணிந்ததும்வீண்பேச்சு, காருரில்விடமுண்ட கதையைச்சொன்
னுலேச்சு கைச்சிலைக்குக்கயிறாய்கட்டியது மென்னாச்சு பாரு

உ ககனத்தகரவித்தைகற்றதனலென்ன கற்றுமெல்லாம்வல்லசித்
தனாகியுமென்ன, சகலமந்திரத்திற்குத் தலைவனாகியுமென்ன த
லையிற்கடிக்கேற்ற பச்சிலைவைத்திருந்துமென்ன பாருங்

௩ மைக்கண்மடந்தைகாணக் கைக்குள்மழுவைவைத்து மாயவுயி
ராய் பந்தைக்காயச்செம்பில்மறைத்துத், தக்கதொழிலுக்கேற்
றகொக்கிரகைத்தரித்துச் சபைக்கேற்றகூத்தாடச் சமர்த்தனெ
ன்பதையுற்றுப் பாருங்கள்

நிந்தாஸ்துதி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியத்துக்கிந்த பேயாண்டிமேல்
இச்சைகொண்டாய் மகளே.

அநுபல்லவி.

கன்னேரொருவரில்லாப் பொன்னம்பலவன்கண்ணில்
தழலைக்காட்டியெவர்க்குங் கழலைக்காட்டுவானேன் என்

சரணங்கள்.

௧ காடுஞ்சாரம்வீடொன்றில்லாமல், வேசேர்-காணேனுஸ்தியொரு
மாடேயல்லாமல், ஓடியிரந்தான்பசியில்லாமற் பின்னுமுண்டா
யெனச்சிலை வேண்டானென்றுசற்றுஞ்சொல்லாமல் ஓர்ந்துபா
ர்த்தாலுருவருவந்தங் கெடுவானே-பேர்ந்தபிட்டைவிருப்பிப்பி
ரம்படிபடுவானே, சார்ந்தவரையம்பலந்தனிலேற்றிவிடுவானே-
தீர்ந்தபட்சநெற்றியிற் றிருநீற்றையிடுவானே என்

௨ சமர்த்தாய்த்தொட்டாண்மைதேடவறியாயோ-இந்தத்தப்பிலி
மேலாசையையெறியாயோ இமப்புரட்டனென்பதுங் குறியா
யோ-மழுவெடுக்கும வன்னெஞ்சனென்பதெண்ணித் தான்பிரி
யாயோ, எலாதுசொன்னேனிசமென்றெண்ணுவாயேன் சொ
ல்லை-மேலேகொள்ளாதே கொண்டால்வருமேயதிக்கல்லைபோ
லேயல்லாமலுள்ளே புட்டுக்காட்டினூற்கல்லை தோலேயல்லாம
லுடுக்கத் துணியொன்றவனுக்கில்லை. என்

௩ குதிரைமாருடினயெத்தனடிமெத்தக் கொஞ்சமதியுடையபித்
தனடி, முதுமையிளமையில்லாச்சுத்தனடி சடைமுடிக்குயொ
ருபெண்டையடக்குஞ் சமர்த்தனடி முன்னமகலைத்து செய்
தான்முப்புரத்தாரைமோசம் என்னசொல்லியுமுனக்கேனவநு
டனேசம் அன்னங்கண்டறிவதற்கநுதினம் பிரயாசம்பொன்ன
ம்பலனையுட் புகுந்துபார்த்தாலாகாசம் என்

உ

அம்பாதுணை.

சிவகாமியம்மைபேரில் கீர்த்தனம்.

இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனிந்தப்பராக்கு-வேழமீதிலுனக் கென்னவன்மமோவம்மா

அநுபல்லவி.

பாவந்துலவியபழனந்தனிற்கயட்பாயும்புலிசையிலாயன்றிசைமுக
வானிந்திரன்றொழுமானந்தநடேசர்வாமமுறுஞ்சிவகாமசவுந்தரி [ன்

சரணங்கள்.

௧ துக்கசாகரத்தழுந்தியருட்கரை யேதிமவன்பிறவிச்சுழலில்லைந்
தலைந்துழலுந் தொழிலின்னமாறிலேன் யக்கந்தனிலெனக்குத
வியுணையன்றிவேறிலன்ஒழியாப்பாரப்பெருஞ்சமுசாரச்சுமை
விட்டுத்தேறிலேன்அதனாற், றிக்குவேறில்லைவருமைக்காலியிப்
போதீர்த்திடாவிடிற்பார்த்தவர்கட்கெப்போ,மக்கண்மேற்பெற்
றதாயாருக்கும்வெறுப்போ வருத்தஞ்சொன்னாற்காதை-மறை
த்ததன்னக்கெப்போ. ஏனி

௨ சொல்லுமுடிகிறதெல்லாமனதின்விசாரமோமுடியச்சோதிக்க
மௌனஞ்சாதிப்பதும் பக்ஷபாதமோநல்லதல்லவுனக்கிதுவும்
நான்செய்தநேரமோ என்னைநடுவினிழுதவிடுவதுனக்கலங்கா
ரமோ, சொல்லச்சொலலக் கல்லுக்கரையுமுன்னெஞ் சங்கரை
யாயோடியபழிவரும்படி செய்தாய்நீயேஅல்லல்வினை தொலைத்
தான்வருவாயே அடிமைப்படைத்தவர்க்காளக்கடன்றுயே.

௩. பிஞ்சுமதிநு தல்வஞ்சியெனுமபிராமியேதெய்வப்பிடிக்குமொ
ருகுறக்கொடிக்கும்வாய்த்த நன்மாமியே தஞ்சமெனுமடியார்
களிடத்துறைவாமியே கொன்றைத்-தாமமணிந்திடுமேம்சபை
யொருவரைச் செய்திடேன்றுதி அஞ்சேலஞ்சேலன் றுளவே
விதியசட்டை யினிச்செய்தவனைத்தும்பெண்மதி ஏனி

பாரிமுத்தாப்பிள்ளைபாடிய கீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

உ

சீர்காழி.

அருணாசலக்கவிராயர் பாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சவுராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்

தில்லைத்தலம்போலே சொல்லப்புவிமீதில்
தெய்வஸ்தலங்களுண்டோ நாளும்

அநுபல்லவி.

சொல்லுந்தொளாயிரந் தொண்ணூற்றென்பதுநாயகலை
கிளைபாத்திரம்எங்கும்போய் வருமோர்கலைமாத்திரமஆக
வாயிரமாஞ்சிவக்ஷேத்திரந் தில்லை

சரணங்கள்.

க பத்திமணிக்கோபுரத்தைக் கண்டாற்சிவபத்தியிலேமனந் தூக்
கும்அதை, உய்த்துவாவாச்சிதம்பரிசுத்த முள்ளேசிவஞானந்
தெக்கும் அந்தநெற்றியிற்பூதிப்பொடித் தூள்கள்பட்டாலும்
நீங்காப்பிணி யெல்லாம்நீக்கும்வந்து சற்றேமிதித்தாலுமெல்ல
வர்க்குஞ்சிவ தன்மவினை வையுண்டாக்கும் பூர்வகன்மவினைகளை
ப்போக்கும் மறுஜென்மமெடாமலேகாக்கும் தில்லை

உ கங்கைசிவகாமிசந்நிதிகாணவே நன்மையிலே நிலைகாட்டும்ம
ஹாலிங்கத்திருமூலநாதரைசேவிக்க நெஞ்சுக்கவலையையோட்
டும், ஆநந்தசபைதனைக் கண்களாற் காணவே அற்புதந்தானே
பாராட்டுஞ் சற்றுஞ்சங்கையில்லாச் சிவகங்கையின்மூழ்கியேஸ்
நானஞ்செய்வார்க்கின்பங்காட்டுஞ் சிவஞானந்தப்பாமலே கூ
ட்டும் முத்தியானந்தத்திலே மூழ்க்காட்டுந் தில்லை

ங கோடிமறையாலுஞ்சொல்லிமுடியுமோகோடானகோடியுலலா
சம்ஜயன் ஆடியபாதம்பணியாதபேருக்கதைவிட வேறுண்டோ
மோசம் நாளுந்தேடியமூவரும் தேவரும்வந்து தினகியநாலுதி
க்கும் விலாசம ஒருக்காலும்வாரா தெம்பாசம் இதுவேபூலோக
கயிலாசம். தில்லைத்

உ

சிவமயம்.

இஃது வயித்தீசுரன் கோயில்

குமாரசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

சொற்கட்டு அர்த்தமுள்ள கீர்த்தனம்.

இ-ம்-சௌராஷ்டிகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆடவெடுத்தபாதம் நம்மையாளவெடுத்தபாதம்

அநுபல்லவி.

தோடவிழ்ந்ஞ்சவாவி சூழ்தில்லைநடராஜர்
சுகமிழைத்துயிரை வருத்தும்பஞ்சமலத்
தொங்தோங் தொங்தோங் மென் றுடவெடுத்த

சரணங்கள்.

க பறவைநுழைந்திடுங்குடம்பை அரவுரிபோற்பவசாகரத்திலுழ
லுடம்பை உருகியெனும் மடமைமாற்றி விடய வழியுளஞ்செ
ல்லாமலேதேற்றி கரையேற்றி மறவியைவென்றவெற்றிக்கழல்
கண்ணீரென்ன மலர்க்கையேந்துய வன்னிதந்த தகவெனசரு
வசாட்சியாய் நின்று நடனந்தொழுவர் சிவபரசெல்வந்தகுர்
தகுங் தகுந்தகுங் தகுந்தகுங் தகுமென் றுடவெடுத்த

உ பொய்வகைமதங்களைப் போக்கிவேடமும்நீறும பொருளென்
னுமெய்மையையுண்டாக்கித் தெய்வத்தொழிலேந்து மிலங்கத்
தேவிமேலமைத்த திருவருட்பார்வைநலங்கக் கழலிலங்கதுய்
யமலர்ச்சிலம்பு கலின்கலினெனச சுரரும்முனிவருமஜெய
ஜெய ஜெயெனச் சைவவைதிகசிவமயம் மெய்கண்டதெய்வந்
தாந்தாங் தாந்தாங் தாந்தாங் தாந்தாங் தாந்தாந்தாமென்

ங பரிசதகோடி போற்றேன்றி யொரு பொற்பாதபதுமம்முயல
கன்மேலூன்றி இருவரின்னிசையாழ்பாடப் புலியும் பாம்பு
மேத்திவணங்கிக் கொண்டாடச்சுருதிகூடத் திருமலைக்கந்தனு
ங் தந்தனுந்தாதாவெனச் சிந்திக்குமரன்மாலயன தாதாவென

வொருதடியன் பிலர்க்குந்தெரிசித்தளவில்வீ டுண் டுண் டுண் டுண்டுண் டுண்டுண் டுண்டுண்டுண்டுண்டென் றுடவெ உசு

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம் இ-ம்-பாஸ்-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

திருக்கூத்திற்குத் துணிந் தம்பலத்தில் வந்துமின்னந்
திரைமறைவேசொல்லும் ஐயரே

அநுபல்லவி.

மருக்கூவரும்புனே சடைமீதிலொருத்தியை
வைத்துக்கொண்டேசெய்தி மறைத்தால்மறைக்கலாமோ திரு

சரணங்கள்.

க ஆதிக்கமனையாட்டி பாதியுடம் பானத்தை யரிவார்களுலகுள்
ளோர்யாரும்வாதுக்கானடி காலசந்துபோனத்தைதீர்மறைப்ப
தெப்படியெண்ணிப்பாரும் போதாக்குறைக்கு மூத்தமகன்க
ற்சப்பாணிப்பாற்புதுமையின் மேலுண்டோவபிறும்பெறுவ
யிறு ஏதுக்கென்றசொல்லலாஞ் சமாதானந் தேவிருக்குமி
டம் வெளியென்றிருக்குஞ்செல்லுதேநீர் திருத்

உ இஷ்டமாயன்னம் பாவிருக்கத்தலையோட்டினிலிரந்தபித்தனெ
ன்றசொல்லடங்குமோ சட்டஞ் சட்டமொருகண்ணில்லாதவ
னென்றுதரணியோர் சொல்லும்வார்த்தை மடங்குமோபிட்டு
க்கொருத்தி கூலியாளாச் சுமந்ததைப் பிரம்பினலடிபட்டபே
ச்சொளிக்குமோ வொருசட்டியிற் கொக்கவித்தவேடனையீன்
றுறும் தலைக்கறிதனையுண்டுஞ்சைவமுதல்வனென்றுந் திருக்

ங ஹற ஹராகோவணமு மோடுந்திருடனீரென்பவர்வாயைநான்
மூடலாமோ, உரைபெற்றதிருக்கோவையுரைத்தசெந்தமிழ்க்
கோவை யுட்கொண்டதும்மை விட்டுப்போமோ ஒருவாதிக்
தாலல்லோ ரகசிய மூவாயிரவ ரதிந்திருந்துமென்றும் ரகசிய
மோ, தெரிசித்தவர்க்குமுத்தி யளிக்குஞ்சீலரே திருமலைக்குக
தாசன் றமிழ்க்கனுகூலரே திருக்

குப்பையபிள்ளை பாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசிக்கவேண்டும் சனகசபைதெரிசிக்கவேண்டும்

அநுபல்லவி.

தெரிசித்தபொழுதங்கே தாமுத்திபெறலாகும்
பரதத்துடனேயனவரதத் தாண்டவரூபந் தெரி

சரணங்கள்.

க சாத்திரம் ஆறுநால்வேதம்மதிற்றாணுகச்சமயமிருபத்தெட்டா
முக மென்பெரும்பூதம்போற்றியபதினெண்புராணஞ்சிறு தூணுத்
திரம்பொருந்தியகலையறுத்துநாலும் பக்கத்தில்ஏற்றுங்கைமரமு
ம்வினடியும் ஆற்றதினுாமும் ஆணிவரிச்சும் பார்த்தவெழுபத்திரா
யிரமா மிருநூற்றிருபத்துநாலு புவனஞ் சுற்றிவருங் கமலந்தோற்
றுந்தத்துவந்தோண்ணூற்றாறும் பலகணிவாசல் தொடரோன்பது
கும்பமடா விருந்தின்பந்தொடுக்குஞ்சிற்றோடு மாயிரத்தெட்டுவடு
க்குமேனுடுஞ்சுவாசமுந்தோயவே விருபத்தோராயிரத் தறுநூறும்
நேயமெனும் நமச்சிவாயப்படிமுன்னின்று தெரிசிக்க

உ கங்கைமதியமுந் தரித்தசடைமுடியும் கதித்த நெற்றியிற்பி
றையுதித்ததிருவெண்ணீறும், பங்கயவதனமும் புருவச் சிலைமுக்க
ண்ணும் பதிந்தகாதிற்குண்டலமதித்தவிலைமண்டலக் தங்குமண்ட
விடமும் மார்பிற்பணியுந் தொங்கு பொன்வடமுமாபுரணமுஞ்செ
ங்கையின்மழுமானு முடுக்கைடமருக முஞ்சிவந்தபீதாம்பரமுங்கு
விந்தவிடையழகும்நங்கையுமைபார்வதியிடத்தினின் மனமகிழ்நாக
ரீகமுந்தங்கத் தேகமொருபுறமும் நாதகிண்கிணியுந்தவண்டைச்சில
ம்புபாதவேலணியும்புண்ணியன்மிகநாடும் முயலகன்மேலாடும்பொ
ருளிருவர் தேடுங்கர்த்தனையன்புகூடுமனமேகண்டு தெரிசிக்க

ங இரணியவன்மன்வெண்பிணிதீரவேமன மிரங்கிக்கருணைபொ
ழிவரங்கருடபவனை ஒருமுனிமகனுக்கே யுயர்பயோத்திதன்னையுரி
மையுடனழைத்துப் பருகவளைத்தவனையரிமகன்றனையேநெற்றிவிழி
யாலெரிசெத்ததவனையேமுத்துத்தாண்டவர்சாசமானகவிக்குத்தரு
பதங்கொடுத்தசோனைச் சந்ததமடியவர்வந்துவணங்கின்றுபரவுஞ்
சிவனைச் செஞ்சொலமிர்தகவிதுதிசெய் பையரவணிந்தோனைவைய
கம்பணிந்தோளைப்பகரும்மெய்யருனே மூவாயிரவர்மகிழரும்பொரு
ளைக்கர்லன்விடிபாசந்தனிற் படாமனேகமாக ரட்சிக்கும் மாசிலாத
நடராஜன்மூர்த்தியைநித்தந் தெரிசிக்க க

சபாபதி முதலியார் பாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம் யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தாண்டவஞ்செய்யும் வகைக்கேளும் எங்கள் நடேசர்
தாண்டவஞ்செய்யும் வகைகேளும்

அநுபல்லவி.

வேண்டும்வரம்அடியார்க் கீண்ட அருளும்எங்கள்
ஆண்டவன்அரவணிபூண்டவன்சிற்சபையில் தாண்

சரணங்கள்,

க ஓதானந்தத்தாண்டவமொன்றும் நாளும்
உம்பர்கள்தொழுஞ்சபாதாண்டவமென்றும்
தீதில்கவுரிதாண்டவமொன் றோடும்
திரிபுரத்தையெரித்ததாண்டவமென்றும்
மோதுங்காளிதாண்டவமென்படிதோன்றும் காம
முனியுமுனிவர்தாண்டவமென்படிதோன்றும்
ஏதமில்சங்காரதாண்டவமொன் றுடனாக
ஏழாகமென்றாகமங்கள்தாமமாலுரைக்கும் தாண்

உ இந்தவுலகமுதல்எல்லாம் படைக்கும்
எடுத்தவலக்கரத்திற்றமருகமென்றும்
முந்துசராசரத்தை யெல்லாம்
முளரிமலரைநிகரபயாஸ்தமென்றும்
தந்தஅயனமுதலோர ரெல்லாம்அழியச்
சங்காரஞ்செய்யும்இடக்கையமாதீயென்றும்
எந்தஉயிர்களையும் மறைக்குவீசுங்கை
எடுத்தாள்முத்திதருமென்றும்படிக்கும் தாண்

ங நகரம்தருமக வடிவாம்மகரம்
நல்லஅபயகரத்தின்வடிவாம்
சிகரம்தழலின் வடிவாம்வகரம்
திரோபவஞ்செய்கின்றவீசுகைவடிவாம்
யகாரம்அனுக்கிரகஞ் செய்யமுனம்
எடுத்தஇடக்கையின்சலிவாகுமென்றும்
தகாவித்தை தனையறிந்துதொழத்
தக்கவடியாருளம்புக்கமரும்நடேசர் தாண்ட க

முற்றிற்று.